Europeiska gemenskapernas

officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 257

trettioåttonde årgången

27 oktober 1995

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

* **Rådets förordning (EG) nr 2494/95 av den 23 oktober 1995 om harmoniserade konsumentprisindex** 1

Kommissionens förordning (EG) nr 2495/95 av den 26 oktober 1995 om vissa ytterligare tillämpningsföreskrifter för den kompletterande handelsmekanismen (KHM) i fråga om handel med frukt och grönsaker mellan Spanien och gemenskapen, med undantag av Portugal, vad avser vissa frukter och grönsaker 5

Kommissionens förordning (EG) nr 2496/95 av den 26 oktober 1995 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter 7

Kommissionens förordning (EG) nr 2497/95 av den 26 oktober 1995 om ändring av importtullar inom spannmålssektorn 18

Kommissionens förordning (EG) nr 2498/95 av den 26 oktober 1995 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 21

Kommissionens förordning (EG) nr 2499/95 av den 26 oktober 1995 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter 23

* **Kommissionens förordning (EG) nr 2500/95 av den 26 oktober 1995 om utfärdande av importlicenser för bananer under tullkvoten för fjärde kvartalet 1995 (andra perioden)** (1) 25

Kommissionens förordning (EG) nr 2501/95 av den 26 oktober 1995 om fastställande av exportbidragen för malt 27

Kommissionens förordning (EG) nr 2502/95 av den 26 oktober 1995 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt 29

(1) Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fetstil och föregås av en asterisk.

Innehåll (Fortsättning)

Kommissionens förordning (EG) nr 2503/95 av den 26 oktober 1995 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg 31

Kommissionens förordning (EG) nr 2504/95 av den 26 september 1995 om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris 33

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Rådet

95/435/EG:

* **Rådets beslut av den 23 oktober 1995 om tillstånd för Tyskland att sluta avtal med Polen innehållande åtgärder som avviker från artiklarna 2 och 3 i sjätte direktivet nr 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter** 34

95/436/EG:

* **Rådets beslut av den 23 oktober 1995 om utnämning av en suppleant i Regionkommittén** 36

Kommissionen

95/437/EKSG:

* **Kommissionens beslut av den 1 februari 1995 rörande stöd från Tyskland till Georgsmarienhütte GmbH** (1) 37

95/438/EG:

* **Kommissionens beslut av den 14 mars 1995 om investeringsstöd som Spanien beviljat företaget Piezas y Rodajes SA, ett stålgjuteri beläget i provinsen Teruel, Aragonien, Spanien** (1) 45

95/439/EG:

Kommissionens beslut av den 19 oktober 1995 om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia 51

---

(1) Text av betydelse för EES

SV

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2494/95
av den 23 oktober 1995
om harmoniserade konsumentprisindex

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 213 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [2],

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande [3],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [4], och

med beaktande av följande:

Artikel 109j.1 i fördraget förpliktar kommissionen och EMI att till rådet rapportera om hur medlemsstaterna fullgör sina förpliktelser när det gäller att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen såvitt avser att uppnå en hög grad av prisstabilitet.

I artikel 1 i det protokoll om de konvergenskriterier som avses i artikel 109j i fördraget anges att den grad av varaktig prisstabilitet som medlemsstaterna uppnått framgår av inflationen, som bör mätas med hjälp av konsumentprisindex på jämförbar grund med hänsyn tagen till skillnader i nationella definitioner. Befintliga konsumentprisindex är inte direkt jämförbara.

Gemenskapen, särskilt dess fiskala och monetära myndigheter bör, regelbundet och snabbt ha tillgång till konsumentprisindex för att kunna jämföra inflationstakterna i det makroekonomiska och internationella sammanhanget, vilka index skiljer sig från dem som används för nationella och mikroekonomiska syften.

Det är känt att inflation är ett fenomen som tar sig uttryck i alla sorters handelstransaktioner, inklusive köp av producentkapitalvaror, offentlig upphandling, betalning till arbetskraften och konsumenternas inköp. Det bör finnas en serie statistik att förfoga över, varav konsumentprisindex utgör en viktig del för att kunna förstå inflationsprocessen på nationell nivå och mellan medlemsländerna.

Jämförbara index för konsumentpriser kan upprättas i stället för eller som ett komplement till liknande index för konsumentpriser som redan upprättats eller som kommer att upprättas av medlemsstaterna.

Upprättandet av jämförbara index kommer att medföra kostnader som bör fördelas mellan gemenskapen och medlemsstaterna.

Enligt subsidiaritetsprincipen är uppgiften att skapa gemensamma statistikstandarder för konsumentprisindex något som endast kan utföras effektivt på gemenskapsnivå, och insamlingen av data och upprättandet av jämförbara konsumentprisindex bör därför i varje medlemsstat genomföras under överinseende av de organisationer och institutioner som är ansvariga för att sammanställa statistik på nationell nivå.

Med tanke på den framtida ekonomiska och monetära unionen kommer det att finnas ett behov av ett konsumentprisindex för Europeiska gemenskapen som helhet.

Kommittén för det statistiska programmet, vilken inrättats genom rådets beslut 89/382/EEG, Euratom [5], har avgivit ett positivt yttrande om förslaget till föreliggande förordning.

(1) EGT nr C 84, 6.4.1995, s. 7.
(2) EGT nr C 249, 25.9.1995.
(3) Yttrandet avgivet den 31 mars 1995 (EGT nr C 236, 11.9.1995, s. 11).
(4) EGT nr C 236, 11.9.1995, s. 11.
(5) EGT nr L 181, 28.6.1989, s. 47.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål

Föreliggande förordnings mål är att fastställa det statistiska underlag som behövs för beräkning av jämförbara index för konsumentpriser på gemenskapsnivå.

Artikel 2

Definitioner

I förevarande förordning förstås med:

a) harmoniserat index för konsumentpriser (HIKP): jämförbart index för konsumentpriser som varje medlemsstat utarbetar.

b) europeiskt konsumentprisindex (EKPI): konsumentprisindex som kommissionen (Eurostat) utarbetar för gemenskapen på grundval av respektive medlemsstats HIKP.

c) monetära unionens konsumentprisindex (MUKPI): konsumentprisindex som kommissionen (Eurostat) utarbetar inom ramen för Ekonomiska och monetära unionen, på grundval av respektive HIKP för de medlemsstater som inte beviljats undantag enligt artikel 109k i fördraget, så länge som sådana undantag finns.

Artikel 3

Tillämpningsområde

HIKP skall basera sig på priserna på varor och tjänster som bjuds ut till försäljning på medlemsstatens ekonomiska territorium för att direkt tillfredsställa konsumenternas behov. Frågor som rör vägningsförfarandet skall avgöras av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14.

Artikel 4

Krav på jämförbarhet

HIKP skall bara anses jämförbara när de återspeglar de skillnader som finns mellan de nationella prisförändringarna eller konsumtionsmönstren.

HIKP som skiljer sig åt på grund av skillnader i de begrepp, metoder eller tillvägagångssätt som bestämmer definitionen och upprättandet av indexen skall inte anses jämförbara.

Kommissionen (Eurostat) skall, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14, fastställa de bestämmelser som skall följas för att jämförbara index skall uppnås.

Artikel 5

Tidtabel och undantag

1. De åtgärder som krävs för att erhålla jämförbara index för konsumentpriser skall genomföras i etapper enligt följande:

a) *Etapp I:*

Senast i mars 1996 skall kommissionen (Eurostat), i samarbete med medlemsstaterna och för den rapport som avses i artikel 109j i fördraget ("konvergenskriterier") sammanställa en preliminär serie index för konsumentpriser för varje medlemsstat. Dessa index skall helt bygga på de data som ligger till grund för befintliga nationella konsumentprisindex, justerade i synnerhet enligt följande:

i) med exkludering av egnahem,

ii) med exkludering av hälsovård och utbildning,

iii) med exkludering av vissa andra poster som inte täcks eller som behandlas på olika sätt av flera medlemsstater.

b) *Etapp II*

HIKP skall tillämpas från och med indexet för januari 1997. Indexets gemensamma referensperiod skall vara år 1996. Uppskattningar av prisändringar under tolv månader fram till januari 1997 och under efterföljande månader skall upprättas på grundval av indexen för 1996.

2. Vid behov får kommissionen (Eurostat), på begäran av en medlemsstat och efter samråd med EMI, bevilja undantag från föreskrifterna i punkt 1 under högst 1 år när den berörda medlemsstatens statistiska system måste genomgå omfattande anpassningar för att uppfylla kraven i denna förordning.

3. De åtgärder för genomförande av denna förordning som är nödvändiga för att garantera HIKP:s jämförbarhet, liksom för att bevara och förstärka deras tillförlitlighet och relevans, skall fastställas efter samråd med EMI enligt förfarandet i artikel 14.

Artikel 6

Grundläggande information

Grundläggande information är de priser och vägningstal avseende de varor och tjänster som skall beaktas för att garantera jämförbara index, i enlighet med de villkor som anges i artikel 4.

Dessa data skall härröra från undersökningar vid statistiska enheter, så som dessa definieras i rådets förordning (EEG) nr 696/93 av den 15 mars 1993 om statistiska enheter för observation och analys av produktionssystemet inom gemenskapen [1] eller andra källor, som gör det möjligt att säkerställa att de villkor för jämförbarhet som anges i artikel 4 i förevarande direktiv tillgodoses.

[1] EGT nr L 76, 30.3.1993, s. 1.

Artikel 7

Källor

De statistiska enheter som av medlemsstaterna anmodas samarbeta vid insamlingen eller tillhandahållandet av prisdata skall vara skyldiga att tillåta granskning av priser som faktiskt tas ut och att tillhandahålla sann och fullständig information vid den tidpunkt den begärs.

Artikel 8

Frekvens

1. HIKP, EKPI och MUKPI skall upprättas varje månad.

2. Priser skall sammanställas varje månad. Om mindre ofta förekommande sammanställning inte hindrar upprättande av ett HIKP som uppfyller villkoren för jämförbarhet kan kommissionen (Eurostat) medge undantag från månatlig sammanställning. Denna bestämmelse utgör inget hinder mot oftare förekommande sammanställning.

3. HIKP:s vägningstal skall uppdateras så ofta det behövs för att uppfylla de villkor för jämförbarhet som avses i artikel 4. Detta skall inte innebära skyldighet att utföra hushållsbudgetundersökningar oftare än en gång vart femte år, utom för de medlemsstater som, enligt det förfarande som anges i artikel 14, har medgivit att konsumtionsmönstren har ändrats så mycket att det nödvändiggör att undersökningar genomförs oftare.

Artikel 9

Framställning av resultat

Medlemsstaterna skall bearbeta de data som samlas in för att utarbeta HIKP på grundval av ett index av Laspeyrestyp, som omfattar kategorierna i den internationella COICOP-klassifikationen (Classification of Individual Consumption by Purpose) [1], vilka skall anpassas enligt det förfarande som anges i artikel 14 för upprättande av jämförbara HIKP. Enligt samma förfarande skall de metoder, förfaranden och formler definieras, för att trygga att villkoren för jämförbarhet iakttas.

Artikel 10

Överlämnande av resultat

Medlemsstaterna skall till kommissionen (Eurostat) överlämna HIKP inom 30 dagar efter den månad som indexen hänför sig till.

Artikel 11

Offentliggörande

HIKP, EKPI, MUKPI och motsvarande index för en undergrupp av kategorier som anges i artikel 9, utvalda enligt det förfarande som anges i artikel 14, skall offentliggöras av kommissionen (Eurostat) inom fem arbetsdagar räknat från slutet av den period som avses i artikel 10.

Artikel 12

Uppgifternas jämförbarhet

Medlemsstaterna skall på begäran förse kommissionen (Eurostat) med uppgifter, däribland sådana som inhämtats i enlighet med artikel 6, på den detaljnivå som behövs för att bedöma om villkoren för jämförbarhet som anges i artikel 4 och kvaliteten på HIKP är tillgodosedda.

Artikel 13

Finansiering

Åtgärderna för tillämpning av förevarande förordning skall fastställas med största hänsyn till förhållandet mellan kostnad och effektivitet och under förutsättning att inga ytterligare större resurser krävs av en medlemsstat, om inte kommissionen (Eurostat) tar på sig två tredjedelar av de extra kostnaderna fram till slutet av det andra året efter det att åtgärderna genomförts.

Artikel 14

Förfarande

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för det statistiska programmet, nedan kallad "kommittén".

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Yttrandet skall avges med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas företrädares röster skall vägas enligt ovannämnda artikel i fördraget. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

[1] Offentliggjord av Förenta nationerna, serie F nr 2, revidering 3, tabell 6.1, ändrad av OECD (DES/NI/86.9), Paris 1986.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 15

Översyn

Kommissionen (Eurostat) skall, efter samråd med kommittén inom två år från dagen för förevarande förordnings ikraftträdande och återigen inom två år därefter, till rådet överlämna en rapport om de HIKP som upprättats enligt denna förordning, särskilt vad gäller deras tillförlitlighet och respekten för villkoren för jämförbarhet.

Kommissionen skall, inom ramen för dessa rapporter, uttrycka sin åsikt om hur det förfarande som anges i artikel 14 skall utvecklas, och vid behov föreslå de ändringar den anser lämpliga.

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter den dag den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 23 oktober 1995.

På rådets vägnar

P. SOLBES MIRA

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2495/95

av den 26 oktober 1995

om vissa ytterligare tillämpningsföreskrifter för den kompletterande handelsmekanismen (KHM) i fråga om handel med frukt och grönsaker mellan Spanien och gemenskapen, med undantag av Portugal, vad avser vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Spanien och Portugal,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3210/89 av den 23 oktober 1989 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den kompletterande handelsmekanismen vad gäller färska frukter och grönsaker [1], ändrad genom förordning (EEG) nr 3818/92 [2], särskilt artikel 9 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 816/89 [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 997/95 [4], upprättas en förteckning över de produkter som från och med den 1 januari 1990 omfattas av den kompletterande handelsmekanismen inom sektorn för färsk frukt och färska grönsaker. Tomater, kronärtskockor och meloner ingår i den förteckningen.

I kommissionens förordning (EEG) nr 3944/89 [5], ändrad genom förordning (EEG) nr 3308/91 [6], fastställs närmare bestämmelser om tillämpningen av den kompletterande handelsmekanismen, härefter kallad "KHM", på färsk frukt och färska grönsaker.

I kommissionens förordning (EG) nr 2247/95 [7] fastställs att de perioder som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 3210/89 skall löpa ut den 5 november 1995 för tomater, kronärtskockor och meloner. Mot bakgrund av den förväntade exporten från Spanien till den övriga gemenskapen, Portugal undantaget, och mot bakgrund av situationen på gemenskapsmarknaden, bör det fastställas en period I som löper ut den 31 december 1995 för tomater, kronärtskockor och meloner.

Det bör fastställas att bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3944/89 om statistisk kontroll och om de olika meddelandena från medlemsstaterna kan tillämpas för att säkerställa att KHM fungerar.

De åtgärder som avses i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För tomater, kronärtskockor och meloner enligt de KN-nummer som anges i bilagan fastställs de perioder som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 3210/89 till de perioder som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3944/89 skall gälla för sändningar från Spanien till den övriga gemenskapsmarknaden, Portugal undantaget, av de produkter som avses i artikel 1.

Det meddelande som avses i artikel 2.2 i nämnda förordning skall emellertid lämnas senast varje tisdag vad avser de kvantiteter som avsänts under föregående vecka.

De meddelanden som avses i artikel 9.1 i förordning (EEG) nr 3944/89 skall lämnas senast den femte dagen i varje månad vad avser uppgifter om den föregående månaden. I förekommande fall skall detta meddelande innehålla ordet "noll".

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 6 november 1995.

(1) EGT nr L 312, 27.10.1989, s. 6.
(2) EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 15.
(3) EGT nr L 86, 31.3.1989, s. 35.
(4) EGT nr L 101, 4.5.1995, s. 16.
(5) EGT nr L 379, 28.12.1989, s. 20.
(6) EGT nr L 313, 14.11.1991, s. 13.
(7) EGT nr L 229, 26.9.1995, s. 3.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 oktober 1995.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

BILAGA

Fastställande av de perioder som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 3210/89

Perioden 6 november – 31 december 1995

Varuslag	KN-nummer	Period
Tomater	0702 00 45	I
	0702 00 50	I
Kronärtskockor	0709 10 40	I
Meloner	0807 10 90	I

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2496/95
av den 26 oktober 1995
om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1538/95 [2], särskilt artikel 17.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 17 i förordning (EEG) nr 804/68 fastställs att skillnaden mellan priserna i den internationella handeln på de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna på dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag inom ramen av avtal enligt artikel 228 i Anslutningsakten.

I förordning (EEG) nr 804/68, fastställs att då exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i denna förordning, exporterade i naturligt tillstånd, slås fast skall hänsyn tas till följande:

— Den befintliga situationen och den framtida utvecklingen med avseende på priser och tillgången på mjölk och mjölkprodukter på gemenskapsmarknaden, och priser på mjölk och mjölkprodukter i den internationella handeln.

— Kostnader för saluförande och de mest förmånliga transportkostnaderna från gemenskapsmarknader till hamnar och andra utförselorter inom gemenskapen samt kostnader som uppstår vid saluförandet av varorna på marknaden i bestämmelselandet.

— Målen med den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, nämligen att säkerställa balansen och den naturliga pris- och handelsutvecklingen på denna marknad.

— Begränsningar av de avtal som upprättats i enlighet med artikel 228 i Anslutningsakten.

— Behovet att förhindra störningar på gemenskapsmarknaden.

— Den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.

Artikel 17.5 i förordning (EEG) nr 804/68 fastställer att när priser inom gemenskapen bestäms skall hänsyn tas till de gällande priser som är mest förmånliga ur exportsynpunkt och att när priser i den internationella handeln fastställs skall särskild hänsyn tas till

a) de gällande priserna på marknaderna i tredje länder,

b) de förmånligaste importpriserna i sådana tredje länder som är bestämmelseländer för import från andra tredje länder,

c) de producentpriser som noterats i exporterande tredje länder, med hänsyn till eventuella subventioner som beviljas av dessa länder,

d) anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

I artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 804/68 fastställs att situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i denna förordning beroende på produkternas bestämmelseland.

I artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 804/68 fastställs att förteckningen över produkter för vilka exportbidrag beviljas och bidragsbeloppen skall fastställas minst en gång var fjärde vecka. Bidragsbeloppet får emellertid förbli på samma nivå i mer än fyra veckor.

I enlighet med artikel 12 i kommissionens förordning (EG) nr 1466/95 av den 27 juni 1995 om särskilda tillämpningsföreskrifter för exportbidrag för mjölk och mjölkprodukter [3], ändrad genom förordning (EG) nr 2452/95 [4], är det exportbidrag som beviljas för mjölkprodukter med tillsats av socker lika med summan av två delar, av vilka den ena avser kvantiteten mjölkprodukter och den andra avser kvantiteten tillsatt sackaros. Den sistnämnda delen skall emellertid endast tillämpas om det sackaros som tillsatts är framställt av sockerbetor eller sockerrör som har skördats inom gemenskapen. För produkter som omfattas av KN-nummer ex 0402 99 11, ex 0402 99 19, ex 0404 90 51, ex 0404 90 53, ex 0404 90 91 och ex 0404 90 93, och som har ett fettinnehåll som inte överstiger 9,5 % av produktens vikt och ett fettfritt mjölkinnehåll i torrsubstansen som är lika med eller större än 15 % av vikten, skall den förstnämnda delen fastställas per 100 kg av hela produkten. För övriga produkter med tillsats av socker som omfattas av KN-nr 0402 och 0404, skall den delen beräknas genom att basbeloppet multipliceras med den aktuella produktens innehåll av mjölkprodukter. Basbeloppet är lika med det exportbidrag som fastställs för 1 kg av de mjölkprodukter som ingår i produkten.

[1] EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 13.
[2] EGT nr L 148, 30.6.1995, s. 17.
[3] EGT nr L 144, 28.6.1995, s. 22.
[4] EGT nr L 252, 20.10.1995, s. 12.

Den andra delen skall beräknas genom att produktens sackarosinnehåll multipliceras med basbeloppet för det exportbidrag som gäller på dagen för export av de produkter som anges i artikel 1.1 d i rådets förordning nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1101/95 [2].

Bidragsnivån för ost beräknas för produkter som är avsedda för direkt konsumtion. Ostkanter och ostavfall är inte produkter som är avsedda för det ändamålet. För att undvika oklarheter rörande tolkningen, bör det specificeras att inget exportbidrag kommer att betalas ut för ost med ett värde som är mindre än 181,13 ecu per 100 kilogram fritt gränsen.

I kommissionens förordning (EEG) nr 896/84 [3], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 222/88 [4], fastställs ytterligare bestämmelser om beviljandet av exportbidrag vid övergången från ett regleringsår till ett annat. De bestämmelserna ger möjlighet att variera exportbidragen enligt produkternas framställningsdag.

För beräkningen av exportbidraget för bearbetad ost måste det fastställas att då kasein eller kaseinater tillsätts bör den kvantiteten inte beaktas.

Till följd av att de bestämmelser som anges ovan tillämpas på den nuvarande situationen på marknaden för mjölk och särskilt på noteringar eller priser för mjölkprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden bör exportbidraget vara det som anges i bilagan till denna förordning.

I rådets förordning (EEG) nr 990/93 [5], ändrad genom förordning (EG) nr 1380/95 [6], förbjuds handel mellan gemenskapen och Jugoslavien (Serbien och Montenegro). Detta förbud är inte tillämpligt på vissa situationer som uttömmande anges i artiklarna 2, 4, 5 och 7 i den förordningen. Detta faktum bör beaktas då exportbidragen bestäms.

Upphävning av kommissionens förordning (EEG) nr 1098/68 av den 27 juli 1968 om närmare tillämpningsföreskrifter för exportbidrag för mjölk och mjölkprodukter [7], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2767/90 [8], förutsätter att hänvisningar till bestämmelsezoner ersättes med kodnummer av bestämmelseländer, som fastställs i bilagan för kommissionens förordning (EG) nr 3079/94 av den 16 december 1994 om nomenklatur av länder för statistik över gemenskapens utrikeshandel och handeln mellan medlemsstater [9].

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De exportbidrag som avses i artikel 17 i förordning (EEG) nr 804/68 för produkter som exporteras i oförändrat tillstånd skall vara de som anges i bilagan.

2. Inga exportbidrag skall betalas ut för export till destination nr 400 av produkter som omfattas av KN-nummer 0401, 0402, 0403, 0404, 0405 och 2309.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

(1) EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.
(2) EGT nr L 110, 17.5.1995, s. 1.
(3) EGT nr L 91, 1.4.1984, s. 71.
(4) EGT nr L 28, 1.2.1988, s. 1.
(5) EGT nr L 102, 28.4.1993, s. 14.
(6) EGT nr L 138, 21.6.1995, s. 1.
(7) EGT nr L 184, 29.7.1968, s. 10.
(8) EGT nr L 267, 29.9.1990, s. 14.
(9) EGT nr L 325, 17.12.1994, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 oktober 1995 om fastställande av exportbidrag för mjölk och mjölkprodukter

(i ecu/100 kg nettovikt, om inte annat anges)

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Exportbidragsbelopp (**)
0401 10 10 000	+	5,586
0401 10 90 000	+	5,586
0401 20 11 100	+	5,586
0401 20 11 500	+	8,635
0401 20 19 100	+	5,586
0401 20 19 500	+	8,635
0401 20 91 100	+	11,50
0401 20 91 500	+	13,40
0401 20 99 100	+	11,50
0401 20 99 500	+	13,40
0401 30 11 100	+	17,20
0401 30 11 400	+	26,53
0401 30 11 700	+	39,85
0401 30 19 100	+	17,20
0401 30 19 400	+	26,53
0401 30 19 700	+	39,85
0401 30 31 100	+	47,46
0401 30 31 400	+	74,12
0401 30 31 700	+	81,73
0401 30 39 100	+	47,46
0401 30 39 400	+	74,12
0401 30 39 700	+	81,73
0401 30 91 100	+	93,15
0401 30 91 400	+	136,90
0401 30 91 700	+	159,76
0401 30 99 100	+	93,15
0401 30 99 400	+	136,90
0401 30 99 700	+	159,76
0402 10 11 000	+	60,00
0402 10 19 000	+	60,00
0402 10 91 000	+	0,6000
0402 10 99 000	+	0,6000
0402 21 11 200	+	60,00
0402 21 11 300	+	91,08
0402 21 11 500	+	95,96
0402 21 11 900	+	103,21
0402 21 17 000	+	60,00
0402 21 19 300	+	91,08
0402 21 19 500	+	95,96
0402 21 19 900	+	103,21
0402 21 91 100	+	103,97
0402 21 91 200	+	104,68
0402 21 91 300	+	105,97
0402 21 91 400	+	113,27
0402 21 91 500	+	115,79
0402 21 91 600	+	125,48
0402 21 91 700	+	131,17
0402 21 91 900	+	137,59
0402 21 99 100	+	103,97
0402 21 99 200	+	104,68
0402 21 99 300	+	105,97
0402 21 99 400	+	113,27
0402 21 99 500	+	115,79
0402 21 99 600	+	125,48
0402 21 99 700	+	131,17
0402 21 99 900	+	137,59
0402 29 15 200	+	0,6000
0402 29 15 300	+	0,9108
0402 29 15 500	+	0,9596
0402 29 15 900	+	1,0321
0402 29 19 200	+	0,6000
0402 29 19 300	+	0,9108
0402 29 19 500	+	0,9596
0402 29 19 900	+	1,0321
0402 29 91 100	+	1,0397
0402 29 91 500	+	1,1327
0402 29 99 100	+	1,0397
0402 29 99 500	+	1,1327
0402 91 11 110	+	5,586
0402 91 11 120	+	11,50
0402 91 11 310	+	18,18
0402 91 11 350	+	22,29
0402 91 11 370	+	27,10
0402 91 19 110	+	5,586
0402 91 19 120	+	11,50
0402 91 19 310	+	18,18
0402 91 19 350	+	22,29
0402 91 19 370	+	27,10
0402 91 31 100	+	22,72
0402 91 31 300	+	32,03
0402 91 39 100	+	22,72
0402 91 39 300	+	32,03
0402 91 51 000	+	26,53
0402 91 59 000	+	26,53
0402 91 91 000	+	93,15
0402 91 99 000	+	93,15
0402 99 11 110	+	0,0559
0402 99 11 130	+	0,1150

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Exportbidragsbelopp (**)
0402 99 11 150	+	0,1735
0402 99 11 310	+	20,98
0402 99 11 330	+	25,17
0402 99 11 350	+	33,46
0402 99 19 110	+	0,0559
0402 99 19 130	+	0,1150
0402 99 19 150	+	0,1735
0402 99 19 310	+	20,98
0402 99 19 330	+	25,17
0402 99 19 350	+	33,46
0402 99 31 110	+	0,2463
0402 99 31 150	+	34,83
0402 99 31 300	+	0,4746
0402 99 31 500	+	0,8173
0402 99 39 110	+	0,2463
0402 99 39 150	+	34,83
0402 99 39 300	+	0,4746
0402 99 39 500	+	0,8173
0402 99 91 000	+	0,9315
0402 99 99 000	+	0,9315
0403 10 02 000	+	—
0403 10 04 200	+	—
0403 10 04 300	+	—
0403 10 04 500	+	—
0403 10 04 900	+	—
0403 10 06 000	+	—
0403 10 12 000	+	—
0403 10 14 200	+	—
0403 10 14 300	+	—
0403 10 14 500	+	—
0403 10 14 900	+	—
0403 10 16 000	+	—
0403 10 22 100	+	5,586
0403 10 22 300	+	8,635
0403 10 24 000	+	11,50
0403 10 26 000	+	17,20
0403 10 32 100	+	0,0559
0403 10 32 300	+	0,0864
0403 10 34 000	+	0,1150
0403 10 36 000	+	0,1720
0403 90 11 000	+	59,14
0403 90 13 200	+	59,14
0403 90 13 300	+	90,27
0403 90 13 500	+	95,10
0403 90 13 900	+	102,29
0403 90 19 000	+	103,05
0403 90 31 000	+	0,5914
0403 90 33 200	+	0,5914
0403 90 33 300	+	0,9027
0403 90 33 500	+	0,9510
0403 90 33 900	+	1,0229
0403 90 39 000	+	1,0305

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Exportbidragsbelopp (**)
0403 90 51 100	+	5,586
0403 90 51 300	+	8,635
0403 90 53 000	+	11,50
0403 90 59 110	+	17,20
0403 90 59 140	+	26,53
0403 90 59 170	+	39,85
0403 90 59 310	+	47,46
0403 90 59 340	+	74,12
0403 90 59 370	+	81,73
0403 90 59 510	+	93,15
0403 90 59 540	+	136,90
0403 90 59 570	+	159,76
0403 90 61 100	+	0,0559
0403 90 61 300	+	0,0864
0403 90 63 000	+	0,1150
0403 90 69 000	+	0,1720
0404 90 11 100	+	59,14
0404 90 11 910	+	5,586
0404 90 11 950	+	18,02
0404 90 13 120	+	59,14
0404 90 13 130	+	90,27
0404 90 13 140	+	95,10
0404 90 13 150	+	102,29
0404 90 13 911	+	5,586
0404 90 13 913	+	11,50
0404 90 13 915	+	17,20
0404 90 13 917	+	26,53
0404 90 13 919	+	39,85
0404 90 13 931	+	18,02
0404 90 13 933	+	22,09
0404 90 13 935	+	26,86
0404 90 13 937	+	31,75
0404 90 13 939	+	33,19
0404 90 19 110	+	103,05
0404 90 19 115	+	103,74
0404 90 19 120	+	105,03
0404 90 19 130	+	112,26
0404 90 19 135	+	114,74
0404 90 19 150	+	124,35
0404 90 19 160	+	130,00
0404 90 19 180	+	136,35
0404 90 31 100	+	59,14
0404 90 31 910	+	5,586
0404 90 31 950	+	18,02
0404 90 33 120	+	59,14
0404 90 33 130	+	90,27
0404 90 33 140	+	95,10
0404 90 33 150	+	102,29
0404 90 33 911	+	5,586
0404 90 33 913	+	11,50
0404 90 33 915	+	17,20
0404 90 33 917	+	26,53

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Export-bidragsbelopp (**)
0404 90 33 919	+	39,85
0404 90 33 931	+	18,02
0404 90 33 933	+	22,09
0404 90 33 935	+	26,86
0404 90 33 937	+	31,75
0404 90 33 939	+	33,19
0404 90 39 110	+	103,05
0404 90 39 115	+	103,74
0404 90 39 120	+	105,03
0404 90 39 130	+	112,26
0404 90 39 150	+	114,74
0404 90 51 100	+	0,5914
0404 90 51 910	+	0,0559
0404 90 51 950	+	20,79
0404 90 53 110	+	0,5914
0404 90 53 130	+	0,9027
0404 90 53 150	+	0,9510
0404 90 53 170	+	1,0229
0404 90 53 911	+	0,0559
0404 90 53 913	+	0,1150
0404 90 53 915	+	0,1720
0404 90 53 917	+	0,2653
0404 90 53 919	+	0,3985
0404 90 53 931	+	20,79
0404 90 53 933	+	24,95
0404 90 53 935	+	33,16
0404 90 53 937	+	34,51
0404 90 59 130	+	1,0305
0404 90 59 150	+	1,1226
0404 90 59 930	+	0,5698
0404 90 59 950	+	0,8173
0404 90 59 990	+	0,9315
0404 90 91 100	+	0,5914
0404 90 91 910	+	0,0559
0404 90 91 950	+	20,79
0404 90 93 110	+	0,5914
0404 90 93 130	+	0,9027
0404 90 93 150	+	0,9510
0404 90 93 170	+	1,0229
0404 90 93 911	+	0,0559
0404 90 93 913	+	0,1150
0404 90 93 915	+	0,1720
0404 90 93 917	+	0,2653
0404 90 93 919	+	0,3985
0404 90 93 931	+	20,79
0404 90 93 933	+	24,95
0404 90 93 935	+	33,16
0404 90 93 937	+	34,51
0404 90 99 130	+	1,0305
0404 90 99 150	+	1,1226
0404 90 99 930	+	0,5698
0404 90 99 950	+	0,8173
0404 90 99 990	+	0,9315
0405 00 11 200	+	120,98
0405 00 11 300	+	152,20
0405 00 11 500	+	156,10
0405 00 11 700	+	160,00
0405 00 19 200	+	120,98
0405 00 19 300	+	152,20
0405 00 19 500	+	156,10
0405 00 19 700	+	160,00
0405 00 90 100	+	181,13
0405 00 90 900	+	233,21
0406 10 20 100	+	—
0406 10 20 230	028	—
	400	34,33
	404	—
	***	42,17
0406 10 20 290	028	—
	400	34,33
	404	—
	***	42,17
0406 10 20 610	028	11,87
	037	—
	039	—
	400	76,69
	404	—
	***	78,67
0406 10 20 620	028	17,59
	037	—
	039	—
	400	84,55
	404	—
	***	86,26
0406 10 20 630	028	21,10
	037	—
	039	—
	400	96,10
	404	—
	***	97,40
0406 10 20 640	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	114,29
0406 10 20 650	028	24,18
	037	—
	039	—
	400	57,14
	404	—
	***	118,98

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Export-bidragsbelopp (**)
0406 10 20 660	+	—
0406 10 20 810	028	—
	037	—
	039	—
	400	18,53
	404	—
	***	18,53
0406 10 20 830	028	—
	037	—
	039	—
	400	31,62
	404	—
	***	31,62
0406 10 20 850	028	—
	037	—
	039	—
	400	38,34
	404	—
	***	38,34
0406 10 20 870	+	—
0406 10 20 900	+	—
0406 20 90 100	+	—
0406 20 90 913	028	—
	400	74,68
	404	—
	***	74,68
0406 20 90 915	028	—
	400	99,57
	404	—
	***	99,57
0406 20 90 917	028	—
	400	105,78
	404	—
	***	105,78
0406 20 90 919	028	—
	400	118,23
	404	—
	***	118,23
0406 20 90 990	+	—
0406 30 10 100	+	—
0406 30 10 150	028	—
	037	—
	039	—
	400	15,85
	404	—
	***	18,06

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Export-bidragsbelopp (**)
0406 30 10 200	028	—
	037	—
	039	—
	400	34,43
	404	—
	***	38,52
0406 30 10 250	028	—
	037	—
	039	—
	400	34,43
	404	—
	***	38,52
0406 30 10 300	028	—
	037	—
	039	—
	400	50,55
	404	—
	***	56,51
0406 30 10 350	028	—
	037	—
	039	—
	400	34,43
	404	—
	***	38,52
0406 30 10 400	028	—
	037	—
	039	—
	400	50,55
	404	—
	***	56,51
0406 30 10 450	028	—
	037	—
	039	—
	400	73,60
	404	—
	***	82,23
0406 30 10 500	+	—
0406 30 10 550	028	—
	037	—
	039	—
	400	34,43
	404	15,83
	***	38,52
0406 30 10 600	028	—
	037	—
	039	—
	400	50,55
	404	22,16
	***	56,51

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Exportbidragsbelopp (**)
0406 30 10 650	028	—
	037	—
	039	—
	400	73,60
	404	—
	***	82,23
0406 30 10 700	028	—
	037	—
	039	—
	400	73,60
	404	—
	***	82,23
0406 30 10 750	028	—
	037	—
	039	—
	400	87,29
	404	—
	***	97,53
0406 30 10 800	028	—
	037	—
	039	—
	400	87,29
	404	—
	***	97,53
0406 30 31 100	+	—
0406 30 31 300	028	—
	037	—
	039	—
	400	15,85
	404	—
	***	18,06
0406 30 31 500	028	—
	037	—
	039	—
	400	34,43
	404	—
	***	38,52
0406 30 31 710	028	—
	037	—
	039	—
	400	34,43
	404	—
	***	38,52

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Exportbidragsbelopp (**)
0406 30 31 730	028	—
	037	—
	039	—
	400	50,55
	404	—
	***	56,51
0406 30 31 910	028	—
	037	—
	039	—
	400	34,43
	404	—
	***	38,52
0406 30 31 930	028	—
	037	—
	039	—
	400	50,55
	404	—
	***	56,51
0406 30 31 950	028	—
	037	—
	039	—
	400	73,60
	404	—
	***	82,23
0406 30 39 100	+	—
0406 30 39 300	028	—
	037	—
	039	—
	400	34,43
	404	15,83
	***	38,52
0406 30 39 500	028	—
	037	—
	039	—
	400	50,55
	404	22,16
	***	56,51
0406 30 39 700	028	—
	037	—
	039	—
	400	73,60
	404	—
	***	82,23
0406 30 39 930	028	—
	037	—
	039	—
	400	73,60
	404	—
	***	82,23

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Exportbidragsbelopp (**)
0406 30 39 950	028	—
	037	—
	039	—
	400	87,29
	404	—
	***	97,53
0406 30 90 000	028	—
	037	—
	039	—
	400	87,29
	404	—
	***	97,53
0406 40 50 000	028	—
	400	105,52
	404	—
	***	111,22
0406 40 90 000	028	—
	400	105,52
	404	—
	***	111,22
0406 90 02 100	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	140,08
0406 90 02 900	+	—
0406 90 03 100	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	140,08
0406 90 03 900	+	—
0406 90 04 100	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	140,08
0406 90 04 900	+	—
0406 90 05 100	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	140,08
0406 90 05 900	+	—
0406 90 06 100	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	140,08
0406 90 06 900	+	—
0406 90 07 000	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	140,08
0406 90 08 100	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	140,08
0406 90 08 900	+	—
0406 90 09 100	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	140,08
0406 90 09 900	+	—
0406 90 12 000	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	140,08
0406 90 14 100	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	140,08
0406 90 14 900	+	—
0406 90 16 100	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	140,08
0406 90 16 900	+	—
0406 90 21 900	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	133,36
0406 90 23 900	028	—
	037	—
	039	—
	400	57,14
	404	—
	***	118,98

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Exportbidragsbelopp (**)
0406 90 25 900	028	—
	037	—
	039	—
	400	57,14
	404	—
	***	118,98
0406 90 27 900	028	—
	037	—
	039	—
	400	49,34
	404	—
	***	100,83
0406 90 31 119	028	—
	037	—
	039	—
	400	54,92
	404	14,07
	***	79,08
0406 90 31 151	028	—
	037	—
	039	—
	400	51,33
	404	13,15
	***	73,71
0406 90 31 159	+	—
0406 90 33 119	028	—
	037	—
	039	—
	400	54,92
	404	14,07
	***	79,08
0406 90 33 151	028	—
	037	—
	039	—
	400	51,33
	404	13,15
	***	73,71
0406 90 33 919	028	—
	037	—
	039	—
	400	54,92
	404	14,07
	***	79,08
0406 90 33 951	028	—
	037	—
	039	—
	400	51,33
	404	13,15
	***	73,71
0406 90 35 190	028	—
	037	37,51
	039	37,51
	400	139,38
	404	79,13
	***	139,38

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Exportbidragsbelopp (**)
0406 90 35 990	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	114,29
0406 90 37 000	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	140,08
0406 90 61 000	028	—
	037	79,13
	039	79,13
	400	162,64
	404	123,07
	***	162,64
0406 90 63 100	028	—
	037	92,33
	039	92,33
	400	186,48
	404	140,66
	***	186,48
0406 90 63 900	028	—
	037	61,55
	039	61,55
	400	131,87
	404	70,33
	***	145,05
0406 90 69 100	+	—
0406 90 69 910	028	—
	037	61,55
	039	61,55
	400	131,87
	404	70,33
	***	145,05
0406 90 73 900	028	—
	037	37,51
	039	37,51
	400	132,76
	404	105,52
	***	132,76
0406 90 75 900	028	—
	037	—
	039	—
	400	57,14
	404	—
	***	110,74
0406 90 76 100	028	21,10
	037	—
	039	—
	400	51,66
	404	—
	***	97,40

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Export-bidragsbelopp (**)
0406 90 76 300	028	—
	037	—
	039	—
	400	57,14
	404	—
	***	118,98
0406 90 76 500	028	—
	037	—
	039	—
	400	65,94
	404	—
	***	118,98
0406 90 78 100	028	21,10
	037	—
	039	—
	400	51,66
	404	—
	***	97,40
0406 90 78 300	028	—
	037	—
	039	—
	400	57,14
	404	—
	***	118,98
0406 90 78 500	028	—
	037	—
	039	—
	400	65,94
	404	—
	***	118,98
0406 90 79 900	028	—
	037	—
	039	—
	400	49,34
	404	—
	***	100,83
0406 90 81 900	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	114,29
0406 90 85 910	028	—
	037	37,51
	039	37,51
	400	139,38
	404	79,13
	***	139,38
0406 90 85 991	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	114,29

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Export-bidragsbelopp (**)
0406 90 85 995	028	24,18
	037	—
	039	—
	400	57,14
	404	—
	***	118,98
0406 90 85 999	+	—
0406 90 86 100	+	—
0406 90 86 200	028	11,87
	037	—
	039	—
	400	78,67
	404	—
	***	78,67
0406 90 86 300	028	17,59
	037	—
	039	—
	400	84,55
	404	—
	***	86,26
0406 90 86 400	028	21,10
	037	—
	039	—
	400	96,10
	404	—
	***	97,40
0406 90 86 900	028	—
	037	—
	039	—
	400	114,29
	404	—
	***	114,29
0406 90 87 100	+	—
0406 90 87 200	028	11,87
	037	—
	039	—
	400	78,67
	404	—
	***	78,67
0406 90 87 300	028	17,59
	037	—
	039	—
	400	84,55
	404	—
	***	86,26
0406 90 87 400	028	21,10
	037	—
	039	—
	400	96,10
	404	—
	***	97,40

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Export-bidragsbelopp (**)
0406 90 87 951	028	—
	037	37,51
	039	37,51
	400	132,76
	404	79,13
	***	132,76
0406 90 87 971	028	24,18
	037	—
	039	—
	400	65,06
	404	—
	***	118,98
0406 90 87 972	028	—
	400	34,33
	404	—
	***	42,17
0406 90 87 979	028	24,18
	037	—
	039	—
	400	65,06
	404	—
	***	118,98
0406 90 88 100	+	—
0406 90 88 200	028	11,87
	037	—
	039	—
	400	78,67
	404	—
	***	78,67
0406 90 88 300	028	17,59
	037	—
	039	—
	400	84,55
	404	—
	***	86,26
2309 10 15 010	+	—
2309 10 15 100	+	—
2309 10 15 200	+	—
2309 10 15 300	+	—
2309 10 15 400	+	—

Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Export-bidragsbelopp (**)
2309 10 15 500	+	—
2309 10 15 700	+	—
2309 10 19 010	+	—
2309 10 19 100	+	—
2309 10 19 200	+	—
2309 10 19 300	+	—
2309 10 19 400	+	—
2309 10 19 500	+	—
2309 10 19 600	+	—
2309 10 19 700	+	—
2309 10 19 800	+	—
2309 10 70 010	+	—
2309 10 70 100	+	19,03
2309 10 70 200	+	25,37
2309 10 70 300	+	31,72
2309 10 70 500	+	38,05
2309 10 70 600	+	44,39
2309 10 70 700	+	50,74
2309 10 70 800	+	55,82
2309 90 35 010	+	—
2309 90 35 100	+	—
2309 90 35 200	+	—
2309 90 35 300	+	—
2309 90 35 400	+	—
2309 90 35 500	+	—
2309 90 35 700	+	—
2309 90 39 010	+	—
2309 90 39 100	+	—
2309 90 39 200	+	—
2309 90 39 300	+	—
2309 90 39 400	+	—
2309 90 39 500	+	—
2309 90 39 600	+	—
2309 90 39 700	+	—
2309 90 39 800	+	—
2309 90 70 010	+	—
2309 90 70 100	+	19,03
2309 90 70 200	+	25,37
2309 90 70 300	+	31,72
2309 90 70 500	+	38,05
2309 90 70 600	+	44,39
2309 90 70 700	+	50,74
2309 90 70 800	+	55,82

(*) Kodnumren för bestämmelseländerna är de som anges i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 3079/94 (EGT nr L 325, 17.12.1994, s. 17). För andra bestämmelseländer än de som anges för varje KN-nummer anges det tillämpliga exportbidragsbeloppet med ***.

Om en anteckning "+" är angiven är exportbidragsbeloppet tillämpligt för export till alla andra bestämmelseländer än de som avses i artikel 1.2.

(**) Bidrag för export till Jugoslavien (Serbien och Montenegro) får beviljas endast om villkoren i ändrade förordning (EEG) nr 990/93 är uppfyllda.

Obs: Produktnumren och fotnoterna definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT nr L 366, 24.12.1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2497/95

av den 26 oktober 1995

om ändring av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1863/95 [2],

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1502/95 av den 29 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för regleringsåret 1995/96 för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn [3], ändrad genom förordning (EG) nr 1817/95 [4], särskilt artikel 2.1 i denna, och

med beaktande av följande:

Importtullarna inom spannmålssektorn har fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 2492/95 [5].

I artikel 2.1 i förordning (EG) nr 2492/95 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under den period då de tillämpas, skiljer sig med 5 ecu/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 2492/95.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 2492/95 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

(1) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.
(2) EGT nr L 179, 29.7.1995, s. 1.
(3) EGT nr L 147, 30.6.1995, s. 13.
(4) EGT nr L 175, 27.7.1995, s. 23.
(5) EGT nr L 256, 26.10.1995, s. 42.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som tas upp i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (ecu/ton) (1)	Tull på import som sker havsvägen från övriga hamnar (3) (ecu/ton) (1)
1001 10 00	Durumvete (2)	0,00	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	8,35	0,00
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde (4)	8,35	0,00
	av medelhög kvalitet	28,31	18,31
	av låg kvalitet	35,71	25,71
1002 00 00	Råg	57,05	47,05
1003 00 10	Korn, för utsäde	57,05	47,05
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde (4)	57,05	47,05
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	75,28	65,28
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde (4)	75,28	65,28
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	57,05	47,05

(1) Vid import under månaden för fastställandet skall beloppen på importtullen justeras enligt artikel 2.1 tredje stycket i förordning (EG) nr 1502/95.

(2) För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1502/95, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

(3) För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1502/95 kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

(4) När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1502/95 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 8 ecu/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar (perioden 25.10.1995 – 7.11.1995):

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Mid-America	Mid-America
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ecu/ton)	139,06	142,19	137,46	97,40	186,13 (1)	109,38 (1)
Tillägg för golfen (ecu/ton)	—	13,61	10,95	11,43	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (ecu/ton)	18,70	—	—	—	—	—

(1) Fob Duluth.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen – Rotterdam: 10,63 ecu/ton, Stora sjöarna/St. Laurent – Rotterdam: 28,31 ecu/ton.

3. Tillskott (artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1502/95: 0,00 ecu/ton).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2498/95

av den 26 oktober 1995

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1740/95 [2], särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95 [4], särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.
[2] EGT nr L 167, 18.7.1995, s. 10.
[3] EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.
[4] EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 oktober 1995 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land (1)	Schablonvärde vid import
0702 00 40	052	54,3
	060	80,2
	064	59,6
	066	41,7
	068	62,3
	204	53,0
	212	117,9
	624	130,3
	999	74,9
ex 0707 00 30	052	70,1
	053	166,9
	060	61,0
	066	53,8
	068	60,4
	204	49,1
	624	149,4
	999	87,2
0709 90 79	052	55,6
	204	77,5
	624	196,3
	999	109,8
0805 30 30	052	66,4
	388	62,5
	400	151,4
	512	54,8
	520	66,5
	524	50,3
	528	61,0
	600	94,4
	624	78,0
	999	76,1

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land (1)	Schablonvärde vid import
0806 10 40	052	94,0
	064	75,6
	066	49,4
	220	110,8
	400	151,8
	412	132,4
	512	186,0
	600	64,5
	624	123,2
	999	109,7
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	064	76,4
	388	39,2
	400	56,5
	404	46,3
	508	68,4
	512	21,8
	524	57,4
	528	48,0
	800	72,7
	804	26,9
	999	51,4
0808 20 57	052	99,0
	064	81,4
	388	79,6
	400	53,8
	512	89,7
	528	84,1
	800	55,8
	804	112,9
	999	82,0

(1) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 3079/94 (EGT nr L 325, 17.12.1994, s. 17). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2499/95

av den 26 oktober 1995

om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1101/95 [2],

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass [3], särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr 1568/95 [4], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2488/95 [5].

I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.
[2] EGT nr L 110, 17.5.1995, s. 1.
[3] EGT nr L 141, 24.6.1995, s. 16.
[4] EGT nr L 150, 1.7.1995, s. 36.
[5] EGT nr L 256, 26.10.1995, s. 26.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 oktober 1995 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(ecu)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 (1)	23,66	4,47
1701 11 90 (1)	23,66	9,70
1701 12 10 (1)	23,66	4,28
1701 12 90 (1)	23,66	9,27
1701 91 00 (2)	28,42	11,02
1701 99 10 (2)	28,42	6,50
1701 99 90 (2)	28,42	6,50
1702 90 99 (3)	0,28	0,37

(1) Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT nr L 89, 10.4.1968, s. 3).

(2) Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT nr L 94, 21.4.1972, s. 1).

(3) Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2500/95

av den 26 oktober 1995

om utfärdande av importlicenser för bananer under tullkvoten för fjärde kvartalet 1995 (andra perioden)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94 [2],

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1442/93 av den 10 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapen [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1164/95 [4], särskilt artikel 9.3 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 478/95 av den 1 mars 1995 om tilläggsregler för tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 404/93 gällande ordningen med tullkvoter för import av bananer till gemenskapen och om ändring av förordning (EEG) nr 1442/93 [5], ändrad genom förordning (EG) nr 702/95 [6], särskilt artikel 4.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 2234/95 av den 21 september 1995 om utfärdande av importlicenser för bananer enligt tullkvoten för fjärde kvartalet 1995 och inlämnande av nya ansökningar [7], rättad genom förordning (EG) nr 2329/95 [8], fastställs de tillgängliga kvantiteterna för nya ansökningar om importlicenser enligt tullkvoten under loppet av fjärde kvartalet 1995. I artikel 4.3 i förordning (EG) nr 478/95 föreskrivs att det omedelbart skall fastställas för vilka kvantiteter licenser får utfärdas vad gäller produkter av ifrågavarande ursprung.

I artikel 9.3 i förordning (EEG) nr 1442/93 föreskrivs att, om för ett kvartal eller för ett visst ursprung, eller ett land eller en grupp länder som anges i bilaga I till förordning (EG) nr 478/95, de kvantiteter som omfattas av ansökningar om importlicenser från en eller flera kategorier av aktörer överstiger den tillgängliga kvantitet som fastställts, skall en gemensam procentsats fastställas, vilken skall användas för att minska de kvantiteter som tilldelas för var och en av de ansökningar som anger detta ursprung.

De kvantiteter för vilka ansökningar inlämnats med ursprungslandet Kamerun överskrider den hittills tillgängliga kvantiteten, och det är därför lämpligt att tillämpa en nedsättningskoefficient. Importlicensansökningar som inlämnats av aktörer i kategori B med ursprungslandet Costa Rica måste tillbakavisas på grund av att de tillgängliga kvantiteterna beträffande detta ursprungsland och denna kategori av aktörer har uttömts. Importlicenser kan utfärdas för den begärda kvantiteten i alla andra nya ansökningar.

Denna förordning gäller med omedelbar verkan för att licenser skall kunna utfärdas snarast möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beträffande de nya ansökningar som avses i artikel 4.1 i förordning (EG) nr 478/95, skall importlicenser utfärdas under tullkvoten för import av bananer för fjärde kvartalet 1995:

a) för den kvantitet som anges i den nya licensansökan multiplicerad med minskningskoefficienten 0,989300 för ursprungslandet Kamerun.

b) för den kvantitet som anges i den nya licensansökan om ansökan gäller ett annat ursprungsland än det som anges i punkt a ovan.

Ny ansökningar från aktörer i kategori B för ursprungslandet "Costa Rica" skall tillbakavisas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

(1) EGT nr L 47, 25.2.1993, s. 1.
(2) EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.
(3) EGT nr L 142, 12.6.1993, s. 6.
(4) EGT nr L 117, 24.5.1995, s. 14.
(5) EGT nr L 49, 4.3.1995, s. 13.
(6) EGT nr L 71, 31.3.1995, s. 84.
(7) EGT nr L 225, 22.9.1995, s. 13.
(8) EGT nr L 235, 4.10.1995, s. 7.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 oktober 1995.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2501/95
av den 26 oktober 1995
om fastställande av exportbidragen för malt

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1863/95 [2], särskilt artikel 13.2 tredje stycket i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.

Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål [3].

Det exportbidrag som tillämpas för malt måste beräknas med hänsyn till den kvantitet spannmål som krävs för att tillverka ifrågavarande produkter. De ovannämnda kvantiteterna fastställs i förordning (EEG) nr 1501/95.

Förhållandena på världsmarknaden eller de särskilda krav som vissa marknader ställer kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

De representativa marknadskurserna, som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92 [4], senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95 [5], används för att omvandla belopp uttryckta i tredje länders valutor och som grundval för att bestämma jordbruksomräkningskurserna för medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser för tillämpning och bestämning av denna omvandling fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93 [6], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1053/95 [7].

Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

Rådets förordning (EEG) nr 990/93 [8], ändrad genom förordning (EG) nr 1380/95 [9], förbjuder handel mellan Europeiska gemenskapen och Jugoslavien (Serbien och Montenegro). Detta förbud tillämpas inte i sådana situationer som avses i artiklarna 2, 4, 5 och 7 i den förordningen. Hänsyn bör tas till detta då exportbidragen fastställs.

Till följd av att dessa regler tillämpas på den nuvarande situationen på spannmålsmarknaderna, och särskilt på noteringar eller priser för dessa produkter inom gemenskapen och på världsmarknaden, bör exportbidragen vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag för malt som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 skall vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 oktober 1995.

(1) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.
(2) EGT nr L 179, 29.7.1995, s. 1.
(3) EGT nr L 147, 30.6.1995, s. 7.
(4) EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.
(5) EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.
(6) EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106.
(7) EGT nr L 107, 12.5.1995, s. 4.
(8) EGT nr L 102, 28.4.1993, s. 14.
(9) EGT nr L 138, 21.6.1995, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 oktober 1995 om fastställande av exportbidragen för malt

(ecu/ton)

Produktnummer	Exportbidrag (1)
1107 10 19 000	0,00
1107 10 99 000	—
1107 20 00 000	—

(1) Bidrag för export till Jugoslavien (Serbien och Montenegro) får beviljas endast om villkoren i den ändrade förordningen (EEG) nr 990/93 iakttas.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2502/95

av den 26 oktober 1995

om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ([1]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1863/95 ([2]), särskilt artikel 13.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att det exportbidrag som gäller för spannmål den dag då ansökan om exportlicens lämnas in, justerat i förhållande till det tröskelpris som gäller under den månad då exporten sker, på begäran måste tillämpas för export som kommer att ske under exportlicensens giltighetstid. I det fallet måste ett korrektionsbelopp tillämpas på exportbidraget.

Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål ([3]), är det möjligt att fastställa ett korrektionsbelopp för det malt som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92. Detta korrektionsbelopp skall beräknas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95.

De representativa marknadskurserna som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92 ([4]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95 ([5]), används för att omvandla belopp uttryckta i tredje länders valutor och som grundval för att bestämma jordbruksomräkningskurserna för medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser för tillämpning och bestämning av denna omvandling fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93 ([6]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1053/95 ([7]).

Till följd av att bestämmelserna ovan tillämpas måste korrektionsbeloppet vara det som fastställs i bilagan till denna förordning.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 1766/92 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för malt skall vara det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

([1]) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EGT nr L 179, 29.7.1995, s. 1.
([3]) EGT nr L 147, 30.6.1995, s. 7.
([4]) EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.
([5]) EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.
([6]) EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106.
([7]) EGT nr L 107, 12.5.1995, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 oktober 1995 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt

(ecu/ton)

Produktnummer	Nuvarande	Period 1	Period 2	Period 3	Period 4	Period 5
1107 10 11 000	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 000	0	– 1,69	– 3,38	– 5,07	– 6,76	– 8,45
1107 10 91 000	—	—	—	—	—	—
1107 10 99 000	—	—	—	—	—	—
1107 20 00 000	—	—	—	—	—	—

(ecu/ton)

Produktnummer	Period 6	Period 7	Period 8	Period 9	Period 10	Period 11
1107 10 11 000	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 000	– 10,14	– 11,83	– 11,83	– 11,83	– 11,83	– 11,83
1107 10 91 000	—	—	—	—	—	—
1107 10 99 000	—	—	—	—	—	—
1107 20 00 000	—	—	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2503/95

av den 26 oktober 1995

om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ([1]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1863/95 ([2]) särskilt artikel 13.2 tredje stycket i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål ([3]).

Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter av spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.

Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.

Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.

Rådets förordning (EEG) nr 990/93 ([4]), ändrad genom förordning (EG) nr 1380/95 ([5]), förbjuder handel mellan Europeiska gemenskapen och Jugoslavien (Serbien och Montenegro). Detta förbud gäller inte i vissa situationer, vilka anges i detalj i artiklarna 2, 4, 5 och 7 i den förordningen. Vid fastställandet av exportbidragen bör hänsyn tas till detta faktum.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

([1]) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EGT nr L 179, 29.7.1995, s. 1.
([3]) EGT nr L 147, 30.6.1995, s. 7.
([4]) EGT nr L 102, 28.4.1993, s. 14.
([5]) EGT nr L 138, 21.6.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 oktober 1995 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

(ecu/ton)

Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp (2)
0709 90 60 000	—	—
0712 90 19 000	—	—
1001 10 00 200	—	—
1001 10 00 400	—	—
1001 90 91 000	—	—
1001 90 99 000	—	—
1002 00 00 000	01	0
1003 00 10 000	—	—
1003 00 90 000	01	—
1004 00 00 200	—	—
1004 00 00 400	—	—
1005 10 90 000	—	—
1005 90 00 000	—	—
1007 00 90 000	—	—
1008 20 00 000	—	—

(ecu/ton)

Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp (2)
1101 00 11 000	—	—
1101 00 15 100	01	0
1101 00 15 130	01	0
1101 00 15 150	—	—
1101 00 15 170	—	—
1101 00 15 180	—	—
1101 00 15 190	—	—
1101 00 90 000	—	—
1102 10 00 500	01	25,00
1102 10 00 700	—	—
1102 10 00 900	—	—
1103 11 10 200	—	— (3)
1103 11 10 400	—	— (3)
1103 11 10 900	—	—
1103 11 90 200	—	— (3)
1103 11 90 800	—	—

(1) Bestämmelseland identifieras på följande sätt:
01 alla tredje länder.

(2) Bidrag för export till Jugoslavien (Serbien och Montenegro) kan beviljas endast om de villkor som fastställs i den ändrade förordningen (EEG) nr 990/93 iakttas.

(3) Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Obs: Zonerna är de som fastställs i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT nr L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2504/95
av den 26 september 1995
om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1863/95 [2], och särskilt artikel 7.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1418/76 av den 21 juni 1976 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1530/95 [4], och särskilt artikel 9.3 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93 av den 30 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för systemet med bidrag till produktionen inom sektorerna för spannmål och ris [5], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1516/95 [6], och särskilt artikel 3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs villkoren för beviljande av produktionsbidrag. Beräkningsgrunden har fastställts i artikel 3 i denna förordning. Bidrag som beräknas på detta sätt bör fastställas en gång i månaden och kan ändras om priserna på majs, vete eller korn ändras betydligt.

Det finns anledning att använda koefficienterna i bilaga II till förordning (EEG) nr 1722/93 på de produktionsbidrag som skall fastställas genom denna förordning för att fastställa det exakta belopp som skall betalas.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Bidraget, uttryckt per ton stärkelse av majs, vete, potatismjöl, ris eller brutet ris, som avses i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs till 30,26 ecu per ton.

2. Bidraget, uttryckt per ton stärkelse av korn eller havre, som avses i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs till 0,00 ecu per ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 september 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

(1) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.
(2) EGT nr L 179, 29.7.1995, s. 1.
(3) EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 1.
(4) EGT nr L 148, 30.6.1995, s. 5.
(5) EGT nr L 159, 1.7.1993, s. 112.
(6) EGT nr L 147, 30.6.1995, s. 49.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 23 oktober 1995

om tillstånd för Tyskland att sluta avtal med Polen innehållande åtgärder som avviker från artiklarna 2 och 3 i sjätte direktivet nr 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter

(95/435/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets sjätte direktiv nr 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund [1], särskilt artikel 30 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 30 i sjätte direktivet får rådet enhälligt på kommissionens förslag tillåta varje medlemsstat att med ett land som inte är medlemsstat eller en internationell organisation träffa avtal som innehåller undantag från det direktivet.

I ett brev, som registrerades vid kommissionens generalsekretariat den 20 januari 1995, begärde den tyska regeringen tillstånd att sluta ett avtal med Polen om att ansluta den tyska förbundsvägen B97 med den polska riksvägen 274 och att bygga en gränsbro över Neisse i Guben-Gubinek-området, och detta avtal innehåller undantag från atiklarna 2 och 3 i sjätte direktivet vad gäller byggandet av gränsbron.

Den 20 februari 1995 informerades de övriga medlemsstaterna om Tysklands begäran.

I brist på undantagsbestämmelser skulle de anläggningsarbeten som utförs inom tyskt territorium beläggas med mervärdeskatt i Tyskland och de som utförs inom polskt territorium falla utanför sjätte direktivets tillämpningsområde, medan alla varor som importerades till Tyskland från Polen för att användas vid byggandet av gränsbron skulle beläggas med mervärdeskatt i Tyskland.

De undantagsbestämmelser som avtalet innehåller har som mål att förenkla skattereglerna för dem som har ansvaret för anläggningsarbetena vid gränsbron.

Undantagsbestämmelserna kommer enbart i obetydlig mån att inverka på Europeiska gemenskapernas egna medel som härrör från mervärdesskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tyskland ges härmed tillstånd att sluta ett avtal med Polen om att ansluta den tyska förbundsvägen B97 med den polska riksvägen 274 och att bygga en gränsbro över Neisse i Guben-Gubinek-området, vilket avtal innehåller undantag från sjätte direktivet nr 77/388/EEG. Undantagen definieras i artiklarna 2 och 3 i detta beslut.

[1] EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/76/EG (EGT nr L 365, 31.12.1994, s. 53).

Artikel 2

Som undantag från artikel 3 i sjätte direktivet skall den del av Tysklands territorium i Guben-området, där anläggningsarbetena av en gränsbro över Neisse kommer att utföras för att förbinda den tyska förbundsvägen B97 och den polska riksvägen 274, anses tillhöra Polens territorium när det gäller leveranser av varor och utförande av tjänster i samband med brobygget.

Artikel 3

Som undantag från artikel 2.2 i sjätte direktivet skall mervärdeskatt inte betalas för import av varor till Tyskland från Polen i den mån de används för byggandet av en gränsbro över Neisse i Guben-Gubinek-området för att förbinda den tyska förbundsvägen B97 och den polska riksvägen 274. Detta undantag gäller dock inte för varor som importerats av en offentlig myndighet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Tyskland.

Utfärdat i Luxemburg den 23 oktober 1995.

På rådets vägnar

P. SOLBES MIRA

Ordförande

RÅDETS BESLUT

av den 23 oktober 1995

om utnämning av en suppleant i Regionkommittén

(95/436/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 198a i detta,

med beaktande av rådets beslut 94/65/EG av den 26 januari 1994 om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén för perioden 26 januari 1994 – 25 januari 1998 [1],

med beaktande av att en plats som suppleant i kommittén är vakant till följd av den avskedsansökan från Juan José García Escribano som meddelats rådet den 12 juli 1995, och

med beaktande av förslaget från den spanska regeringen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Antonio Gómez Fayrén utnämns till suppleant i Regionkommittén som ersättare för Juan José García Escribano för dennes återstående mandatperiod, dvs. till och med 25 januari 1998.

Utfärdat i Luxemburg den 23 oktober 1995.

På rådets vägnar

P. SOLBES MIRA

Ordförande

[1] EGT nr L 31, 4.2.1994, s. 29.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 1 februari 1995

rörande stöd från Tyskland till Georgsmarienhütte GmbH

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(95/437/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 4 c i detta,

med beaktande av kommissionens beslut nr 3855/91/EKSG av den 27 november 1991 om införande av gemensamma föreskrifter för stöd till järn- och stålindustrin [1], särskilt artikel 2 i detta,

efter att, i enlighet med artikel 6.4 i ovan nämnda beslut, ha givit berörda parter tillfälle att yttra sig, och

med beaktande av följande:

I

Genom ett brev daterat den 6 juli 1993 meddelade de tyska myndigheterna kommissionen enligt artiklarna 2 och 6 i kommissionens beslut nr 3855/91/EKSG (stålstödsakten) om statligt stöd till Georgsmarienhütte GmbH i syfte att genomföra investeringar för forsknings- och utvecklingsändamål. Stödet uppgick till 32,5 miljoner DM och motsvarade 30 % av den stödberättigande kostnaden.

Genom ett brev av den 7 september 1993 besvarade de tyska myndigheterna flera frågor som hade ställts i ett brev av den 29 juli 1993.

I november 1993 beslutade kommissionen att inleda det förfarande som fastställs i artikel 6.4 i stålstödsakten i fråga om det föreslagna stödet.

Den tyska regeringen underrättades om detta beslut genom ett brev av den 31 december 1993 (SG(93) D/21737). I samma brev ombads de tyska myndigheterna att yttra sig över de punkter som togs upp i kommissionens beslut.

Brevet till de tyska myndigheterna offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [2] och övriga medlemsstater och berörda parter ombads inge synpunkter till kommissionen inom en månad efter dagen för offentliggörandet.

Den tyska regeringen svarade med ett telefaxmeddelande av den 31 januari 1994 (diariefört följande dag).

Kommissionens avdelningar mottog vidare brev från följande parter:

— British Iron and Steel Producers Association (BISPA) (brev av den 28 mars 1994, diariefört den 6 april 1994).

— European Independent Steel Works Association (EISA) (brev av den 6 april 1994, diariefört den 11 april 1994).

— MEFOS — Metallurgical and Metal Working Research Plant (brev av den 7 april 1994, diariefört den 8 april 1994).

— Usinor Sacilor (brev av den 8 april 1994, diariefört den 11 april 1994).

— Förenade kungarikets ständiga representation vid Europeiska gemenskaperna (brev av den 8 april 1994, diariefört den 18 april 1994).

Genom ett brev av den 21 juni 1994 översändes dessa brev, översättningar av dessa samt bilagor till Tysklands ständiga representation.

Den tyska regeringen svarade med ett brev av den 24 juni 1994 (diariefört samma dag). Ett informellt möte mellan representanter för kommissionens avdelningar och den tyska regeringen ägde rum i Bryssel den 30 juni 1994.

Genom brev av den 11 juli 1994 och den 26 oktober 1994 överlämnade de tyska myndigheterna ytterligare information till kommissionen.

II

Investeringsprojektet omfattar konstruktion av en likströmsljusbågsugn som skall ersätta den befintliga masugnen och konvertern. Syftet med investeringen är, enligt den tyska regeringen, miljövänlig användning av järnhaltigt avfall (särskilt järnhaltigt stoft och icke-

[1] EGT nr L 362, 31.12.1991, s. 57.
[2] EGT nr C 71, 9.3.1994, s. 5.

fragmenterat bilskrot), och målsättningen är att sänka produktionskostnaderna.

Den tyska regeringen hävdar att denna typ av ugn kommer att användas för första gången för storskalig produktion av kvalitetsstål och specialstål.

Den nya ugnen innebär särskilt att en (enda) ihålig elektrod införs genom vilken järnhaltigt stoft som uppstår vid järn- och stålproduktion tillsammans med kol kan sprutas in i stålproduktionsprocessen.

Vidare skall en efterförbränning av koloxidgaser i ugnen och en motsvarande anodreglering säkerställa att icke-fragmenterat bilskrot kan återanvändas på ett ekonomiskt och miljövänligt sätt i en enstegsprocess.

Den investeringskostnad som den tyska regeringen ansåg berättiga till stöd uppgick till 108,2 miljoner DM (57,1 miljoner ecu) och utgjordes av följande poster:

Poster	(miljoner DM)	(miljoner ecu)
Ljusbågsugn och avstoftningsutrustning	41,715	22,0
Särskilt programvara för forskning och utveckling	6,000	3,2
Konstruktionsarbeten	8,985	4,7
Delsumma	56,700	29,9
Bidrag till kostnad för konstruktion av strömförsörjningsanläggning	12,000	6,3
Personalkostnader	7,506	4,0
Övriga driftskostnader		
— utnyttjande av järnhaltigt stoft genom en ihålig elektrod	15,135	8,0
— efterförbränning av primära gaser som uppstår vid reaktionerna	2,075	1,1
— chargering av icke-fragmenterat bilskrot i en enstegsprocess (minskning av utsläpp av dioxin och furan)	2,250	1,2
— fraktionsvis separering av filtrerat stoft	3,475	1,8
— utveckling av högspänningsreglering genom användning av torra anoder	4,337	2,3
— höjning av ljusbågsspänningen	0,270	0,1
Delsumma	27,542	14,5
Forskningsinstitut	2,200	1,2
Extra allmänna omkostnader (30 % av personalkostnaderna på 7,506 miljoner DEM (se ovan))	2,252	1,2
Totala kostnader	108,2	57,1

III

Investeringskostnaden på 108,2 miljoner DM (57 miljoner ecu) som den tyska regeringen anser vara stödberättigad och övriga kostnader i samband med projektet på totalt 16,3 miljoner DM (8,6 miljoner ecu) skall finansieras på följande sätt:

— Egna medel (kapital inbetalat av den förre ägaren Klöckner Werke AG)	25,7 miljoner DEM
— Banklån (med säkerhet)	45,0 miljoner DEM
— Leverantörskrediter	21,3 miljoner DEM
— Forsknings- och utvecklingsbidrag (30 % av 108,2 miljoner DM)	32,5 miljoner DM
Totalt	124,5 miljoner DM
	(65,5 miljoner ecu)

Kommissionen var tveksam i fråga om följande punkter, vilket den uttryckte vid inledandet av förfarandet enligt artikel 6,4 i stålstödsakten:

— Om projektet verkligen avser forskning och utveckling.

— Om de föreslagna investeringskostnaderna för forskning och utveckling var stödberättigande.

— Att kostnader inbegripits som inte är berättigade till forsknings- och utvecklingsbidrag under några omständigheter.

— Den påföljande stödomfattningen på 30 %. På grund av det stora risktagande som projektet enligt meddelandet innebär, bör omfattningen vara 30 % i stället för 25 % vilket är den omfattning som normalt godtas av kommissionen för tillämpad forskning och utveckling.

IV

I de kommentarer som den översände per telefax den 31 januari 1994 uppgav den tyska regeringen att företaget hade skapats efter uppköp (genom företagsledningens uppköp av det egna företaget) av tidigare "Klöckner Edelstahl GmbH". Produktionskapaciteten uppgick till 480 000 ton tackjärn per år, 900 000 ton råstål per år och 600 000 ton varmvalsade slutprodukter per år. De nya ägarna till företaget är J. Großmann (75 %), tidigare ledamot av direktionen för Klöckner Werke AG, och "Drueker & Co. GmbH" (25 %). Köpeavtalet undertecknades den 5 april 1993. Företaget förvärvades i syfte att omstrukturera dess produktionsanläggningar för att göra det konkurrenskraftigt.

Företagets omstruktureringsplan omfattade följande åtgärder:

— Utbyte av den befintliga masugnen och konvertern med en ljusbågsugn vilket leder till en minskning av råstålskapaciteten med 300 000 ton per år till 600 000 ton per år samt fullständig avveckling av tackjärnskapaciteten.

— Nedläggning av den till finvalsverket anslutna adjustagelinjen efter modernisering av varmvalsverket.

Man upprepade att konceptet i sin helhet måste betraktas som forskning och utveckling och att det på grund av det stora risktagandet var lämpligt med en stödomfattning på 30 % brutto. När det gäller de extra omkostnaderna och efter kommissionens begäran gavs ytterligare information i syfte att fastställa riktigheten i det angivna beloppet på 2,2 miljoner DM, dvs. 30 % av personalkostnaderna. Kalkylerna för denna post överlämnades och det påvisades att de allmänna extra omkostnaderna 1992/93 uppgick till 28,3 % och 1994 till 30,3 % av personalkostnaderna.

Man förklarade vidare att varaktigheten för forsknings- och utvecklingsprojektet skulle förlängas med 15 månader, vilket skulle leda till en sammanlagd forskningsperiod på 51 månader i stället för 36 på grund av åtgärdernas längd och företagets begränsade forskningskapacitet. Till följd av detta höjdes kostnaderna med ytterligare 1,5 miljoner DM, dvs. från 108,2 miljoner DM till 109,7 miljoner DM.

V

Följande yttranden mottogs inom ramen för förfarandet:

BISPA

BISPA uppgav att projektet i sin helhet inte utgör ett verkligt forsknings- och utvecklingsprojekt och att en stor del av projektet rörde redan etablerad teknologi.

Kostnaderna för instrument och utrustning berättigar därför inte till forsknings- och utvecklingsstöd eftersom instrumenten och utrustningen skulle tjäna till fullskalig kommersiell verksamhet.

EISA

EISA uttryckte vissa tvivel om delar av projektet avsåg forskning och utveckling och om genomförbarheten av andra delar, särskilt i fråga om projektets omfattning. Processer rörande efterförbränning i ljusbågsugnar har redan varit föremål för forskning. Användning av ihåliga elektroder har redan förekommit i fråga om annat stoft. EISA avslutar med att man anser den metod som beskrivs vara problematisk i fråga om massproduktion.

MEFOS

MEFOS uppgav att teknologin när det gäller att mata järnhaltigt stoft genom en ihålig elektrod redan är utvecklad och känd. Målet har varit att lösa frågan om uppgradering av stoft från stålindustrianläggningar på mest lönsamma sätt. Ett motsvarande projekt har kommit så långt att samtal har inletts om att starta ett produktionsföretag i Norge tillsammans med en zinkproducent. När det gäller efterförbränning i elektronisk ljusbågsugn har mycket utvecklingsarbete utförts. Man har inget emot att projektet förverkligas.

Usinor Sacilor

Usinor Sacilor anser att projektet helt grundar sig på redan känd teknologi och att stödet följaktligen endast är avsett för investeringsändamål. Företaget är särskilt oroat över att investeringsstöd till konstruktionen av en ny ljusbågsugn framställs som stöd till forskning och utveckling.

Förenade kungarikets regering

De brittiska myndigheterna är övertygade om att anläggningen kommer att vara en fullskalig kommersiell anläggning från början eftersom den ersätter befintlig järn- och ståltillverkningsutrustning på platsen och det inte finns några bevis för att det förekommer verklig forsknings- och utvecklingsverksamhet i samband med konstruktionen av likströmsljusbågsugnen. De anser därför att allt statligt stöd som ges skulle utgöra stöd som är otillåtet enligt artikel 4 i Parisfördraget och enligt sekundärlagstiftningen.

De tyska myndigheterna svarade på dessa yttranden genom ett brev av den 24 juni 1994. De går igenom anmärkningarna från de andra parterna i detalj och upprepar sin ståndpunkt att hela projektet avser forskning och utveckling. Som svar på kritiken bekräftar man att varken likströmsljusbågsugnen eller den ihåliga elektroden är nya. Insprutningen av stoft utförs emellertid inte under produktionen av stål utan när inget stål produceras. Sepa-

reringen av zink och bly från stoftet är dessutom inte målet med processen, vilket det är för befintlig teknologi, utan stoftet omvandlas till ett råmaterial som kan användas i stället för skrot inom framtida stålproduktion. En annan aspekt av forskningen och utvecklingen är att man skall oskadliggöra vissa gaser som är en följd av den extra energi som förs över till smältbadet. Bilkarosser innehåller lacker, oljor och fetter. När dessa delprodukter smälts producerar de extra energi samt dioxin och furan, vilka båda är giftiga gaser. Genom efterförbränningen sönderdelas dessa gaser. Därför bör en optimal användning av alla energibärare med minimal förekomst av giftiga gaser bli möjlig. Med hjälp av L'Air Liquide kommer en tangentiell insprutning av syrehaltiga gaser att demonstreras vilket möjliggör en god blandning och en hög grad av förbränning av gaserna. Detta förväntas även leda till att man sparar energi.

Genom ett brev av den 11 juli 1994 informerade de tyska myndigheterna kommissionen om en ändring av kostnaderna i samband med forsknings- och utvecklingsprojektet. På grund av erodering och förbrukning av visst material och utrustning till följd av forsknings- och utvecklingsprojektet, som kommer att genomföras två dagar i veckan under 51 månader, har extra kostnader uppkommit. Dessa kostnader uppstår när järnhaltigt stoft sprutas in genom den ihåliga elektroden och omfattar följande poster:

	kostander per kampanj (DM)	kostnader per 48 kampanjer under 12 månader (tusen DM)	totala kostnader för kampanjerna under 51 månader (tusen DM)
Erodering av kylelement	1 452	69,7	296
Erodering av ugnsvalvet	2 626	126	536
Slitage av anoden	3 549	170,4	724
Förbrukning av stoftsavskiljningsfilter	10 368	497,7	2 115
Tjänster av tredje man i samband med omhändertagande av slagg	2 525	121,2	515
Underhållskostnader för skänken	4 500	216	918
Förbrukningskostnader för att hålla skänkugnen varm	3 500	168	714
Kostnader för att återställa skänken	3 000	144	612
Avstoftning av processtoftet från filtren, däribland ingående zink	11 150	535	2 274
Särskild analys av flera kampanjer	—	—	1 658
Underhållskostnader	16 960	814	3 460
Totalt			13 822 (7,18 miljoner ecu)

De tyska myndigheterna ansåg att dessa kostnader berättigade till forsknings- och utvecklingsstöd på 3,45 miljoner DM (1,79 miljoner ecu). Detta motsvarar en stödomfattning på 25 %.

I meddelandet om stöd hänvisades till kostnader som beskrevs som kostnader som inte rörde forskning och utveckling, men som ändå förklarades berättiga till stöd för forskning och utveckling. Dessa kostnader skulle uppgå till 10 % av den stödberättigande kostnaden på 108,2 miljoner DM, dvs. 10,82 miljoner DM. Kommissionen svarade att den inte kunde godkänna sådana kostnader som kostnader som berättigar till stöd för forskning och utveckling. Genom ett brev av den 26 oktober 1994 klarades detta missförstånd upp. Dessa kostnader, som inte rörde forskning och utveckling, hade aldrig varit en del av de kostnader som de tyska myndigheterna ansåg berättiga till stöd. De inkluderades därför i de totala investeringskostnaderna på 124,5 miljoner DM, men inte i de meddelade kostnaderna på 108,2 miljoner DM, som de tyska myndigheterna vid denna tidpunkt ansåg berättigade till stöd.

VI

Enligt artikel 2 i stålstödsakten tillåts stöd som beviljas för att betala kostnader som stålföretag har för forsknings- och utvecklingsprojekt om dessa följer villkoren i gemenskapens ramar för statligt stöd till forskning och utveckling ([1]).

I dessa gemenskapsramar fastställs principer för omfattningen av planerat stöd som kommissionen måste bedöma från fall till fall. Bedömningen måste ta hänsyn till projektets karaktär, det tekniska och ekonomiska risktagande som projektet innebär, övergripande politiska hänsyn rörande den europeiska industrins konkurrensförmåga samt riskerna för snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna.

([1]) EGT nr C 83, 11.4.1986, s. 2.

Detta mynnar ut i principen att grundläggande industriell forskning kan berättiga till högre stödnivåer än tillämpad forsknings- och utvecklingsverksamhet som har ett mer nära samband med introduktion på marknaden av forsknings- och utvecklingsresultat och därför, om stöd ges, lättare kan leda till snedvridning av konkurrensen och handeln.

I fråga om grundläggande industriell forskning anser kommissionen att stödnivån inte bör överstiga 50 % av bruttokostnaderna för projektet. Kommissionen räknar i princip med gradvis minskade stödnivåer i fråga om fall där den verksamhet som stöds står närmare marknaden; dvs. omfattar områden för tillämpad forskning och utveckling. Kommissionen har utarbetat en praxis att tillåta en stödomfattning på 25 % brutto för tillämpad forskning och utveckling.

Kommissionen kommer vidare att överväga högre stödnivåer i fall där särskilda projekt innebär ett mycket stort specifikt risktagande.

Forsknings- och utvecklingsprojektet består av sex delprojekt:

— Utnyttjande av järnhaltigt stoft genom en ihålig elektrod.

— Efterförbränning av primära gaser som uppstår vid reaktionerna.

— Chargering av icke-fragmenterat bilskrot i en enstegsprocess (minskning av utsläpp av dioxin och furan).

— Fraktionsvis separering av filtrerat stoft.

— Utveckling av högspänningsreglering genom användning av torra anoder.

— Höjning av ljusbågsspänningen.

Ett av delprojekten (utnyttjande av järnhaltigt stoft genom en ihålig elektrod) kommer endast att utföras två dagar i veckan. Eftersom Georgsmarienhütte endast producerar 600 000 ton stål per år är det inte nödvändigt att hålla produktionen igång sju dagar i veckan, utan fem dagar är tillräckligt. De andra fem delprojekten kommer att genomföras under produktionsprocessen eftersom deras nyhetsvärde måste påvisas under realistiska förhållanden.

Dessa delprojekt utgör tillsammans forsknings- och utvecklingsprojektet och har i denna kombination aldrig tidigare utförts i stor skala. Slutresultatet vad gäller ny utveckling till följd av kombinationen av de olika tekniska processerna är därför oklart, men om projektet är framgångsrikt kommer det att visa att dessa tekniker tillsammans kan fungera under realistiska förhållanden.

Projektets demonstrationskaraktär består av två delar. Den första är insprutningen av järnhaltig stoft (avfall från ståltillverkningsprocessen som innehåller 50 % järn) i ljusbågsugnen genom en ihålig elektrod. Detta utgör i själva verket återvinning av avfall eftersom det gör det möjligt att återvinna järn från stoftet och använda andra beståndsdelar, t.ex. krom.

Den andra delen är chargering av ugnen med icke-fragmenterat bilskrot i en enstegsprocess. Detta sätt att chargera ljusbågsugnen blir möjlig genom en mycket kraftig efterförbränning av koloxidgaser och en efterföljande reglering av spänningen mellan anod och katod.

Bilskrot innehåller ungefär 25 % plaster etc. Detta (på sätt och vis förorenade) skrot kan användas i en tvåstegsprocess (smältning och konvertering) men syftet här är att använda hela icke-fragmenterade skrotade bilar och smälta dem omedelbart utan att det ger upphov till dioxinhaltiga gaser.

Under smältningen av skrotet uppstår koloxidhaltiga gaser. Efterförbränningen av dessa gaser äger normalt rum utanför ugnen. För att utnyttja värmen från denna förbränning måste den äga rum inne i ugnen. Problemet är att i exakt rätt ögonblick tillföra nödvändigt syre. Föreslagen lösning: insprutning av syre på två olika nivåer, vilket leder till att en luftström skapas som möjliggör en bättre blandning av gaserna. Mycket noggrann mätning måste göras för att fastställa rätt tidpunkt för insprutning av syre. Man kommer även att försöka låta efterförbränningen äga rum i skumslaggen.

Den fraktionsvisa separeringen av stoft genomförs för att filtrera metaller, t.ex. zink. Stoft av dessa metaller uppstår under smältningsprocessen och kommer att filtreras bort innan överhettningen äger rum. Zink och andra metaller i koncentrerad form kan användas på andra områden.

Syftet med högspänningsregleringen är att kontrollera strömmen mellan anoden och katoden. Metall som ligger mot ugnens kanter (så kallade "kalla fläckar") blir inte tillräckligt upphettad. Detta beror på att bara en elektrod i stället för tre används. Genom att använda torra anoder i stället för vattenkylda anoder förväntas man kunna påverka strömmen på ett bättre sätt.

Höjning av ljusbågsspänningen är i princip möjligt i en likströmsljusbågsugn. Detta leder till en högre elektrisk och termisk verkningsgrad med mindre förstöring av elektroden.

Det måste emellertid visas att denna princip kan tillämpas i praktiken.

Forsknings- och utvecklingsprojektet kan anses innebära utveckling enligt innebörden i bilaga I till gemenskapens ramar för statligt stöd till forskning och utveckling [1]: "arbete som grundar sig på tillämpad forskning i syfte att

[1] EGT nr C 83, 11.4.1986, s. 5.

skapa nya eller avsevärt förbättrade produkter, produktionsprocesser eller tjänster fram till, men inte inbegripet, den industriella tillämpningen och det kommersiella utnyttjandet. Detta stadium omfattar normalt pilot- och demonstrationsprojekt [. . .]."

Kommissionen besvarar de kommentarer och yttranden som den har mottagit på följande sätt:

BISPA:

Kommissionen är också av den uppfattningen att likströmsljusbågsteknologin i sig själv redan är etablerad och anser därför inte att ljusbågsugnen är berättigad till stöd (se nedan). Ett av målen med projektet är återvinning av järn och inte zink, vilket påstods i yttrandet. BISPA anmärker att det inte står klart på vilket sätt efterförbränningen har ett samband med användningen av icke-fragmenterat bilskrot. För att ta reda på detta måste demonstrationsprojektet genomföras.

EISA:

Kommissionen delar uppfattningen att ljusbågsugnar används för tillverkning av specialstål. Detta är emellertid inte syftet med forsknings- och utvecklingsprojektet. Efterförbränningen är en känd process men det skall här demonstreras att den kan leda till lägre utsläpp av dioxin. För att uppnå detta måste man påvisa att en kombination av tekniker som utvecklats av Klöckner och L'Air Liquide fungerar.

När det gäller insprutningen av järnhaltigt stoft genom en ihålig elektrod anmärker EISA att denna teknik fram till idag inte har kunnat användas i fråga om stora kvantiteter. Syftet med forsknings- och utvecklingsprojektet är att fastställa om detta är sant.

MEFOS:

Kommissionen noterar att detta forskningsinstitut inte har något emot att projektet genomförs. Institutet betonar emellertid att Georgsmarienhütte redan har kommit långt när det gäller att demonstrera att insprutning av järnhaltigt stoft genom en ihålig elektrod verkligen fungerar och att diskussioner fortfarande pågår om projektet i Norge.

Usinor Sacilor:

Kommissionen delar uppfattningen att teknologin för ljusbågsugnen redan är etablerad. Insprutning av järnstoft genom en ihålig elektrod utgör inget industriellt risktagande eftersom ombyggnad till den normala typen av ljusbågsugn, om den nya teknologin inte är tillfredsställande, enligt Usinor Sacilor är mycket enkel. Detta innebär att man fortfarande måste demonstrera om teknologin är tillfredsställande. Vidare erkänner Usinor Sacilor att användningen av icke-fragmenterat bilskrot i en enstegsprocess skulle kunna vara nydanande. Det måste påpekas att målet med den här delen av forsknings- och utvecklingsprojektet är att kombinera flera tekniker i syfte att minska utsläppet av dioxin och furan. Kommissionen instämmer i att tillverkning av specialstål sker genom en likströmsljusbågsugn, men detta är inte syftet med forsknings- och utvecklingsprojektet.

Förenade kungarikets regering:

Inga argument har lagts fram till stöd för ståndpunkten att ingen verklig forskning utförs. På grundval av de argument som har framförts anser kommissionen tvärtom att forskning och utveckling ingår i projektet.

Kostnader som uppkommer som en direkt följd av forsknings- och utvecklingsprojektet berättigar till statligt forsknings- och utvecklingsstöd.

När det gäller detta fall innebär detta att vissa kostnader inte kan anses berättiga till statligt forsknings- och utvecklingsstöd, nämligen följande:

Poster	(miljoner DM)	(miljoner ecu)
Ljusbågsugnen och avstoftningsutrustningen	41,715	22,0
Konstruktionsarbeten	8,985	4,7
Bidrag till kostnaden för konstruktion av strömförsörjningsanläggning	12,000	6,3
Totalt	62,700	32,6

Dessa kostnader uppkommer inte som en följd av forsknings- och utvecklingsprojektet och står inte direkt i samband med forsknings- och utvecklingsprojektet som helhet eller med något av delprojekten. Dessa kostnader är i själva verket industriella investeringskostnader och måste bäras av företaget för att man skall kunna tillverka produkter för marknaden.

De kostnader som är en direkt följd av forsknings- och utvecklingsprojektet berättigar däremot till statlig forsknings- och utvecklingsstöd. Det är fråga om följande:

Kostnader	(miljoner DM)	(miljoner ecu)
Insprutning av järnhaltigt stoft	16,135	8,0
Efterförbränningen	2,075	1,1
Användning av icke-fragmenterat bilskrot	2,250	1,2
Fraktionsvis separering av filtrerat stoft	3,475	1,8
Anodreglering	4,337	2,3
Ljusbågsspänning	0,270	0,1
Totalt	28,542	14,84

Kostnaderna för insprutning av järnhaltigt stoft ökade med 1 miljon DM jämfört med vad som angavs i meddelandet på grund av att projektet förlängdes.

Förutom dessa kostnader, som omfattar utrustning och material som är nödvändig för projekten, uppstår även följande kostnader i direkt samband med forskning- och utvecklingsarbetet:

Kostnader	(miljoner DM)	(miljoner ecu)
Personalkostnader	8,006	4,0
Vetenskapligt arbete som läggs ut på TU Clausthal och universitetet i Patras	2,2	1,2
Allmänna omkostnader	2,4	1,2
Särskild programvara för forskning och utveckling	6,0	3,2
Totalt	18,606	9,6

När det gäller de allmänna omkostnaderna beräknas de utgöra 30 % av personalkostnaderna.

Georgsmarienhütte GmbH har visat att i fråga om de senaste åren är en sådan procentuell andel rimlig och i överensstämmelse med det normala förhållandet mellan personalkostnader och allmänna omkostnader.

Ursprungligen meddelades att 108,2 miljoner DM berättigade till forsknings- och utvecklingsstöd. På grund av att forsknings- och utvecklingsprojektet förlängdes från 36 månader till 51 månader lade man till 1,65 miljoner DM (inbegripet 30 % av extra personalkostnader för allmänna omkostnader) till detta belopp, vilket gav 109,85 miljoner DM.

Vissa kostnader uppkommer emellertid inte direkt till följd av forsknings- och utvecklingsprojektet och dessa måste dras av från beloppet.

— Belopp som uppgavs berättiga till forsknings- och utvecklingsstöd 109,85 miljoner DM
— Kostnader som inte anses ha samband med forskning och utveckling – 62,70 miljoner DM
— Forskning- och utvecklingskostnader som berättigar till stöd 47,15 miljoner DM (24,52 miljoner ecu)

I fråga om vissa av dessa kostnader planerade de tyska myndigheterna att bevilja stöd till en omfattning av 30 % och för de kostnader som rör vetenskapligt samarbete med TU Clausthal och universitetet i Patras till en omfattning av 50 %.

För tillämpad forskning och utveckling har emellertid kommissionen utarbetat en praxis att endast tillåta 25 % brutto. I fråga om projekt som innebär ett stort specifikt risktagande kan kommissionen överväga en högre stödnivå.

Det måste noteras att detta utgör ett undantag från regeln eftersom alla forsknings- och utvecklingsprojekt innebär risktaganden. Ett sådant stort specifikt risktagande har inte påvisats på ett tillfredsställande sätt. Det aktuella forsknings- och utvecklingsprojektet är ett demonstrationsprojekt som visar att en kombination av tekniker fungerar under realistiska förhållanden. Detta innebär att projektet i själva verket står mycket nära marknaden och att det tekniska risktagandet därför är inom godtagbara gränser. Om projektet visar att kombinationen av tekniker inte ger det önskade resultatet kommer Georgsmarienhütte dessutom fortfarande att ha en likströmsljusbågsugn som kan anpassas till normal standard till en minimal extra kostnad. En riskpremie på fem procentenheter är därför inte berättigad och stödomfattningen bör inte vara större än 25 %.

De tyska myndigheterna begärde ursprungligen att stöd till forskning och utveckling på 32,46 miljoner DM skulle godkännas på grundval av 108,2 miljoner DM i stödberättigade kostnader och en omfattning på 30 %. På grund av förlängningen av projektet från 36 månader till 51 månader fastställdes kostnaderna till 109,85 miljoner DM.

Genom ett brev av den 11 juli 1994 underrättade de tyska myndigheterna kommissionen om ytterligare kostnader för slitage och förbrukning på 13,822 miljoner DM till följd av utnyttjandet av järnhaltigt stoft genom den ihåliga elektroden. Eftersom dessa kostnader är en direkt följd av forsknings- och utvecklingsverksamhet är de berättigade till statligt forsknings- och utvecklingsstöd enligt bilaga II till gemenskapens ramar för statligt stöd till forskning och utveckling. Stödomfattningen är 25 %.

Eftersom det inte rådde något tvivel om att dessa kostnader stod i samband med forskning och utveckling var det inte nödvändigt att gå vidare med förfarandet enligt artikel 6.4 i stålstödsakten. Detta gäller även kostnaderna till följd av förlängningen av forsknings- och utvecklingsprojektet från 36 månader till 51 månader.

Detta gör att den totala summan av kostnaderna såsom de meddelats uppgår till 123,672 miljoner DM och stödet till 35,9155 miljoner DM.

I punkt 8.2 i gemenskapens ramar för statligt stöd till forskning och utveckling krävs att statligt stöd till forskning och utveckling skall leda till ytterligare ansträngningar på forsknings- och utvecklingsområdet. Mottagaren av det aktuella stödet skulle mycket väl ha kunnat underlåta att genomföra detta forsknings- och utvecklingsprojekt och endast använda ljusbågsugnen för produktion. Det faktum att man har valt att utföra denna forskning och utveckling är i sig ett bevis på ytterligare ansträngningar på detta område.

Eftersom 62,7 miljoner DM inte skall betraktas som kostnader som har uppstått till följd av forsknings- och utvecklingsprojektet minskar basen för stödberättigande kostnader till 60,972 miljoner DM, varav 25 % får beviljas som statligt forsknings- och utvecklingsstöd, dvs. 15,243 miljoner DM.

Skillnaden dvs. 20,6725 miljoner DM (35,9155 miljoner DM minus 15,243 miljoner DM) kan inte motiveras genom någon av de övriga kategorier som tillåter statligt stöd till stålindustrin enligt stålstödsakten. Beviljandet av detta stöd på 20,6725 miljoner DM, är därför inte tillåtet enligt artikel 4 c i Parisfördraget.

VII

Sammanfattningsvis kan det stöd som föreslagits av de tyska myndigheterna endast delvis godkännas som statligt stöd till forskning och utveckling enligt den mening som avses i artikel 2 i stålstödsakten. Återstoden av stödet är förbjudet enligt artikel 4 c i Parisfördraget.

Av de totala meddelade forsknings- och utvecklingskostnaderna på 123,672 miljoner DM (109,85 miljoner DM + 13,822 miljoner DM) berättigar endast 60,972 miljoner DM till statligt forsknings- och utvecklingsstöd. Av det föreslagna statliga stödet på 35,9155 miljoner DM är endast 15,243 miljoner förenligt med den gemensamma marknaden för stål medan ett belopp på 20,6725 miljoner DM är förbjudet enligt artikel 4 c i Parisfördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Kommissionen fastställer att investeringskostnaderna för den elektriska ljusbågsugnen, avstoftningsutrustningen, konstruktionsarbetena samt bidraget till kostnaderna för konstruktion av strömförsörjningsanläggningen, som uppgår till 62,7 miljoner DM, inte skall anses utgöra forsknings- och utvecklingskostnader.

2. Kommissionen fastställer att statligt stöd på 20,675 miljoner DM inte är förenligt med den gemensamma marknaden för stål och är förbjudet enligt artikel 4 c i Parisfördraget.

Artikel 2

1. Kommissionen godkänner ett belopp om totalt 60,972 miljoner DM som forsknings- och utvecklingskostnader enligt den mening som avses i artikel 2 och kommissionens beslut nr 3855/91/EKSG av den 27 november 1991 (stålstödsakten) och finner att en stödomfattning på 25 % brutto är förenlig med den gemensamma marknaden för stål.

2. Kommissionen fastställer att statligt stöd på 15,243 miljoner DM är förenligt med den gemensamma marknaden för stål.

Artikel 3

Den tyska regeringen skall inom två månader efter det att detta beslut har meddelats underrätta kommissionen om de åtgärder som den har vidtagit för att följa detta beslut.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 1 februari 1995.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 mars 1995

om investeringsstöd som Spanien beviljat företaget Piezas y Rodajes SA, ett stålgjuteri beläget i provinsen Teruel, Aragonien, Spanien

(Endast den spanska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(95/438/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av de synpunkter som den enligt artikel 93 uppmanat berörda parter att lämna in, och

med beaktande av följande:

I

Den 24 april 1991 antog kommissionen beslut NN 12/91 om att inte göra några invändningar mot det stöd för investering i ett nytt företag som beviljats det spanska bolaget Piezas y Rodajes SA (PYRSA) av vissa spanska offentliga myndigheter på regional och kommunal nivå.

PYRSA grundades 1988 och arbetar inom stålgjuterisektorn med tillverkning av kedjekransar och GET-delar.

Den 30 juli 1991 väckte det brittiska företaget Cook talan inför Europeiska gemenskapernas domstol i syfte att få kommissionens beslut upphävt. Det brittiska företaget är verksamt inom samma sektor som PYRSA.

I sin dom [1] av den 19 maj 1993 upphävde domstolen kommissionens beslut NN 12/91 om "att inte göra några invändningar" mot flera former av stöd som beviljats PYRSA i den mån beslutet avser andra stödåtgärder än det bidrag om 975 905 000 pesetas som beviljats av den spanska staten enligt ett regionalt stödprogram som godkänts av kommissionen.

Huvudskälet för domstolens upphävande av beslut NN 12/91 var att eftersom kommissionen hade försökt åberopa frånvaron av överkapacitet inom delsektorn för tillverkning av kedjekransar och GET-delar men inte förmått bevisa detta förhållande, borde den ha inlett förfarandet enligt artikel 93.2 i Romfördraget för att sedan den erhållit alla erforderliga yttranden utröna om dess bedömning var riktig.

II

I enlighet med domstolens dom av den 28 juli 1993 beslöt kommissionen att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i Romfördraget med avseende på följande stödformer som beviljats PYRSA:

1. Ett amorteringsfritt tillskott om 182 miljoner pesetas.

2. En garanti för ett lån om 490 miljoner pesetas under elva år (båda beviljade av den autonoma regionen Aragonien).

3. Ett räntebidrag på sju procentenheter under fem år på ovanstående lån (beviljat av provinsstyrelsen i Teruel).

4. En gåva i form av mark värd 2,3 miljoner pesetas (beviljad av Monreal del Campos kommun).

Beslutet att inleda förfarandet anmäldes till de spanska myndigheterna genom brev daterat 6 augusti 1993. Brevet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [2] för att underrätta övriga medlemsstater och berörda parter. I brevet framhåller kommissionen att i avsaknad av en ingående prövning av effekterna på sektorn kunde stödåtgärderna i fråga inte anses uppfylla kraven för något av undantagen enligt artikel 92.3 och åtgärderna skulle under sådana omständigheter inte vara förenliga med den gemensamma marknaden. Kommissionen anmodade därför Spaniens regering att inkomma med sina synpunkter och i synnerhet tillhandahålla all nödvändig information för en analys av sektorn i fråga.

Den tid som krävts för detta slutgiltiga beslut om stödåtgärderna är en följd av ärendets invecklade natur och den betydande mängd information som det varit nödvändigt att behandla. Sedan kommissionen analyserat all information som ställts till dess förfogande enligt det förfarande

[1] Mål C-198/91 William COOK PLC mot kommissionen (1993) ECR-I-2487.

[2] EGT nr C 281, 19.10.1993, s. 8.

som anges i artikel 93.2, fann kommissionen att det dessutom var nödvändigt att anlita en oberoende expert för en marknadsundersökning som hjälp vid bedömningen av den relevanta sektorn.

III

Under förfarandet erhöll kommissionen synpunkter direkt från fyra företag med säte i Frankrike, Italien, Tyskland och Spanien (det företag som fick stödet) och två brev avsända av en advokatbyrå, det ena för ett spanskt företags räkning, det andra innehållande synpunkter från fjorton företag (belägna i Frankrike, Tyskland och Storbritannien) samt en tabell med data från Kommittén för de europeiska gjuteriförbunden (CAEF) med uppgifter om stålgjuterikapacitet i olika europeiska länder.

Med undantag av PYRSA svarade alla företagen att det inte finns någon klart identifierbar delsektor för kedjekransar och GET-delar därför att stålgjuteriteknologin är densamma överallt och gjuterierna specialiserar sig enbart efter erfarenhet och teknisk know-how. Följaktligen är det stålgjuterisektorn i allmänhet som analyseras. Dessutom hävdar alla företagen att det år 1990 fanns en överkapacitet inom sektorn och att kapaciteten sedan dess stigit ytterligare och att en prognos fram till år 2000 visar en ytterligare försämring.

De lämnade uppgifterna avser kapacitet och produktion, omsättning och vinster för gjuteriprodukter i allmänhet och i några fall för GET-delar och/eller kedjekransar. Uppgifterna täcker 1990, 1991, 1992 och 1993.

Med avseende på 1990 och stålgjuterisektorn i allmänhet presenterade tre av de arton företag som svarade (det företag som erhåller stöd ej inräknat) siffror som inte visar överkapacitet tillräckligt tydligt för att beaktas, åtta hade tydliga överkapacitetsindex ([1]) mellan 26,6 procent och 194 procent) och de återstående sju hade index som skulle kunna härröra från normal verksamhet (mellan 3,1 procent och 17,6 procent). Samtliga de sju företag som lämnade särskilda uppgifter för kedjekransar och/eller GET-delar visade ett läge för dessa produkter som var ännu sämre än för sektorn i allmänhet med mycket högre överkapacitetsindex (bortsett från ett med ett index på 30 procent hade resten index på över 100 procent).

Fortfarande med avseende på år 1990 och stålgjuterisektorn i allmänhet visar den tabell för europeiska producentländer som sammanställts av CAEF överkapacitetsindex för de olika länderna som varierar mellan ett normalt index på 11,5 procent i Tyskland och ett betydande överkapacitetsindex på 42,9 procent i Spanien. Det genomsnittliga indexet för de fem ledande producentländerna i gemenskapen (Tyskland, Spanien, Frankrike, Italien och Storbritannien), är 22,1 procent.

Vad gäller åren efter 1990 visar alla företagen på en allvarlig försämring av sin situation eftersom de alla har mycket höga överkapacitetsindex. År 1991 anmälde endast tre av dem överkapacitetsindex under 25 procent och 1992 endast två. Ett av dessa företag upphörde med rörelsen 1992. Det enkla aritmetiska medeltalet av de index som anmäldes av företag som svarade steg från 36,9 procent år 1990 till 59,1 år 1991 och 82,3 procent år 1992. CAEF-tabellen förutser också en allvarlig försämring inom sektorn, åtminstone fram till år 1995.

IV

De spanska myndigheterna inkom inte med egna synpunkter eller de begärda uppgifterna men de yttrade sig över de svar som lämnats av berörda parter. Deras synpunkter kan sammanfattas på följande sätt:

— De företag som svarade är inte representativa för sektorn eftersom de endast svarade för 4 procent av den europeiska produktionen 1990.

— De företag som svarade lämnade uppgifter som avsåg 1990, 1991, 1992 och 1993, vilka inte är referensår eftersom stödåtgärderna godkändes av de spanska myndigheterna i maj 1988. När beslutet fattades var prognoserna för 1987/90 gynnsamma både för efterfrågan och produktion.

— Kedjekransar och GET-delar utgjorde den relevanta sektorn. Delsektorer inom stålgjuterisektorn avgränsades i relation till storlek och typ av anläggning. PYRSA skulle vara tvunget att företa betydande investeringar 400 miljoner pesetas om det skulle skifta från sin nuvarande produktionsspecialisering till en annan.

— De företag som svarade uppgav att det fanns en överkapacitet inom stålgjuterisektorn men angav inte att detta var fallet inom delsektorn för kedjekransar och GET-delar, som är den relevanta sektorn.

— De företag som svarade angav att marknaden hade försämrats ytterligare i och med förekomsten av nya billiga importvaror från Indien, Kina och de östeuropeiska länderna. PYRSA var emellertid berett att konkurrera med dessa importvaror på grund av sin höga specialiseringsnivå (inte på grund av den fördel det drog av det beviljade stödet).

([1]) Överkapacitet definieras som förhållandet mellan kapacitet och produktion.

— En av de stödåtgärder som förfarandet avser, nämligen den garanti som lämnats av den autonoma regionen Aragonien, kunde inte kvantifieras, åtminstone inte förrän den togs i anspråk.

— De spanska myndigheterna avslutade sitt yttrande genom att ännu en gång fastslå att man framför allt måste ta hänsyn till det faktum att den totala omfattningen av det stöd som beviljats PYRSA fortfarande var långt under den maximigräns på 75 procent som fastställts för den region där företaget är beläget.

V

Kommissionen kan inte godta de spanska myndigheternas påstående att urvalet av företag som svarade inte är representativt för sektorn. De sjutton företagen är belägna i de fem medlemsstater som är de ledande tillverkarna av stålgjutgods i gemenskapen. Vidare täcker de uppgifter som lämnats av CAEF alla länder och bekräftar de data som lämnats av de enskilda företagen beträffande frågan om överkapacitet inom sektorn.

Kommissionen ifrågasätter även den siffra på 4 procent som de spanska myndigheterna anger som produktionsandel år 1990 för de företag som svarade. Enligt en ungefärlig uppskattning av kommissionen uppgår dessa företags andel i stålgjuteriproduktionen i gemenskapen under 1990 till över 15 procent.

Vad gäller stödåtgärdernas ogynnsamma inverkan på handeln inom sektorn kan inte heller detta argument godtas eftersom, även om stödet skulle skada endast ett annat företag i en utsträckning att det snedvrider konkurrensen på gemenskapsmarknaden, är de ogynnsamma effekterna tillräckliga för att anse stödet oförenligt med den gemensamma marknaden.

De siffror som lämnats av de olika företagen hänför sig till 1990 och följande år. De spanska myndigheterna anser att dessa siffror inte bör beaktas eftersom stödåtgärderna godkändes av de spanska myndigheterna i maj 1988. Detta motsäger emellertid tidigare information som lämnats av samma myndigheter i ett brev daterat 13 maj 1993. I detta brev uppgav de att de stödformer som avses i förfarandet bifölls 1989 och 1990. Garantin avsedd att täcka ett lån om 490 miljoner pesetas bifölls i april 1990. Tillskottet om 182 miljoner pesetas godkändes i juni 1990 och betalades ut mellan 1990 och 1992. Vidare hänförde sig de data som användes för beslut NN 12/91 och vid de följande förhandlingarna inför domstolen till 1990.

Vid den tidpunkt när beslut NN 12/91 fattades, hade kommissionen inte några exakta uppgifter om kapacitetsutnyttjande inom delsektorn kedjekransar och GET-delar. Den beslöt därför att grunda sitt yttrande på tillgängliga produktionsuppgifter som en ersättningsindikator för en bedömning av läget inom sektorn. Domstolen ansåg emellertid att "De siffror som anges i denna statistik är ofullständiga. (...) Det går inte att med hjälp av dem fastställa produktionskapaciteten och att jämföra den med produktion och efterfrågan på marknaden." Under dessa omständigheter ansåg domstolen att kommissionen borde ha inlett förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget för att, sedan den erhållit alla erforderliga yttranden, förvissa sig om huruvida det fanns en överkapacitet inom sektorn eller ej.

De uppgifter som erhölls under förfarandet förefaller motsäga kommissionens ståndpunkt att de produkter som tillverkas av PYRSA tillhör en särskild delsektor. Samtliga företag som svarade anser att det är orealistiskt att dela upp sektorn i delsektorer och att den relevanta sektorn är stålgjuterisektorn som helhet.

Med få undantag är stålgjuteriernas kapacitet fullständigt anpassningsbar med avseende på den typ av komponenter de tillverkar. De enda begränsningar som hindrar vissa gjuterier från att tillhandahålla sina produkter på speciella marknader är sådana som hänför sig till erfarenhet och teknisk know-how eller deras egen produktionskapacitet och inte till tillgänglig teknologi. Stålgjuterier som tillverkar GET-delar och kedjekransar kan ta upp produktion av ett brett urval produkter. När ett gjuteri övergår från tillverkning av en komponent till en annan ådrar det sig enbart kostnader för de formar som behövs för att tillverka de nya komponenterna. Formarna återanvänds normalt inte och svarar för cirka 20 procent av den totala produktionskostnaden för ett kilo av produkten. Eftersom det inte krävs några stora investeringar för att genomföra denna förändring, har vissa gjuterier utnyttjat denna flexibilitet i produktionen för att överleva under senare år.

I syfte att få ett oberoende utlåtande bad kommissionen en utomstående expert att kontrollera vad som är den relevanta sektorn och att fastställa om det fanns någon överkapacitet eller ej. Experten kom fram till slutsatsen att det inte finns någon delsektor för kedjekransar och GET-delar, och att stålgjuteriernas index för kapacitetsutnyttjande var 69,3 procent 1991, 62 procent 1992 och 58 procent 1993 trots att de registrerade kapacitetsminskningar på 965 miljoner ton 1991, 910 miljoner ton 1992 och 862 miljoner ton 1993.

Mot bakgrund av denna nya information och tvärtemot den ståndpunkt den tidigare intog, anser kommissionen att stålgjuterisektorn som helhet är den relevanta sektorn i detta fall när det gäller att bedöma stödets effekt på villkoren för handelsutbytet. Kommissionen vill emellertid framhålla att när separata siffror lämnas för kedjekransar och GET-delar eller för båda produkterna, är överkapacitetsindex för företag som svarade ännu högre än för dessa företags hela sortiment av gjuteriprodukter av stål.

Enligt de uppgifter som vissa företag och CAEF lämnade till kommissionen under förfarandet och som analyseras i avsnitt III, anser kommissionen att det redan 1990 förelåg en överkapacitetssituation inom stålgjuterisektorn utan att hänsyn tas till enbart GET-delar och kedjekransar.

Beträffande åren 1988 och 1989, som också skulle kunna vara relevanta i detta fall, lämnade de företag som svarade inga nya uppgifter. Om man emellertid antar att kapaciteten under dessa år motsvarade kapaciteten under 1990, visar de produktionssiffror för dessa år som lämnades av CAEF överkapacitetsindex som är ännu högre än för 1990 i de fem ledande producentländerna i gemenskapen.

Det faktum att PYRSA är i en bättre ställning än andra stålgjuterier när det gäller att möta den billiga importen visar ingenting med avseende på stödåtgärdernas förenlighet, eftersom detta skulle kunna bero på den fördel PYRSA har fått genom stödet och inte på dess grad av specialisering.

Det kan inte råda något tvivel om att garantin skall betraktas som stöd. I beslut NN 12/91 ansåg kommissionen att garantin var jämförlig med en räntesubvention på 3 procent på lånet om 490 miljoner pesetas på grundval av att detta procenttal skulle vara marknadens premie för sådana garantier. Som allt stöd räknas det från det ögonblick det beviljas och inte från tiden för dess eventuella verkställande.

Som anges i meddelandet om förfarandets inledande måste stödåtgärderna i fråga bedömas efter sin inverkan på sektorn. I sitt meddelande om sättet för tillämpningen av artikel 92.3a och c på regionalt stöd ([1]) fastslog kommissionen att för att uppfylla kraven för undantag enligt artikel 92.3a får stödet inte ge upphov till en sådan överkapacitet inom sektorn på gemenskapsnivå att det sektorsproblem för gemenskapen som blir en följd därav är allvarligare än det ursprungliga regionala problemet. Eftersom stödet i fråga är ad hoc-stöd måste denna bedömning göras i relation till det speciella stödet. Det faktum att omfattningen av det totala stödet är mindre än det maximum som godkänts för denna region påverkar inte resultatet av denna analys.

VI

Det fastställdes klart i beslut NN 12/91 och domstolens dom att de aktuella åtgärderna var statligt stöd. Stödåtgärderna består av ett bidrag om 182 miljoner pesetas som inte skall återbetalas, en gåva i form av mark värderad till 2,3 miljoner pesetas, ett belopp motsvarande en årlig premie på 3 procent (en affärsmässig premie som vid denna tidpunkt tillämpades av banker på liknande lån) förbunden med den statliga garantin för lånet på 490 miljoner pesetas och ett belopp motsvarande räntebidraget på sju procentenheter på lånet. Under dessa omständigheter och med beaktande av att gjuteriprodukter är föremål för en omfattande handel mellan medlemsstaterna, drar kommissionen slutsatsen att det beviljade stödet påverkar villkoren för handelsutbytet och snedvrider konkurrensen. Följaktligen faller stödet in under artikel 92.1, i fördraget där det föreskrivs att varje stödåtgärd på vilket definitionen i den punkten är tillämplig principiellt är oförenlig med den gemensamma marknaden.

Med tanke på beskaffenheten av och målen för stödet i fråga är de undantag från denna princip som anges i artikel 92.2 inte tillämpliga här. Under alla omständigheter har Spaniens regering inte begärt att undantaget skall tillämpas.

Artikel 92.3 anger att vissa typer av stöd kan anses förenliga med den gemensamma marknaden. En stödåtgärds förenlighet med Romfördraget måste bedömas ur gemenskapsperspektivet i sin helhet och inte ur en enskild medlemsstats perspektiv. I syfte att säkerställa en väl fungerande gemensam marknad och efterlevnad av bestämmelsen i artikel 3g i fördraget, måste undantagen enligt artikel 92.3 från den princip som fastställs i artikel 92.1 tolkas strikt vid analysen av varje föreslaget stödprogram eller beviljat stöd.

I synnerhet gäller att undantagen endast är tillämpliga om kommissionen kan visa att om hjälpen inte beviljades, skulle marknadskrafterna inte ensamma förmå den potentiella mottagaren att handla på ett sätt som bidrog till uppnåendet av något av de mål som anges ovan.

Att medge undantag för stöd som inte på något sätt bidrar till uppnåendet av dessa mål eller som inte är nödvändiga för detta syfte skulle vara liktydigt med att ge industrier eller företag i vissa medlemsstater en orättvis fördel eftersom det skulle förbättra deras ekonomiska ställning och skulle kunna ha ogynnsamma effekter på villkoren för handeln mellan medlemsstaterna och snedvrida konkurrensen i en utsträckning som strider mot det gemensamma intresset.

([1]) EGT nr C 212, 12.8.1988, s. 2.

Beträffande undantaget enligt artikel 92.3a är det stöd som nu är i fråga inte automatiskt sanktionerat fastän det lämnades till ett företag beläget i en region som är berättigat till sådant stöd, eftersom det inte beviljades enligt ett allmänt regionalt stödprogram godkänt av kommissionen. När ett sådant program godkänns, är det underförstått att de fördelar som skapas genom stöd som beviljas enligt programmet kommer att kompensera den eventuella snedvridning av konkurrensen som det orsakar. I ett specifikt fall måste dessa verkningar beaktas med avseende på stödet i fråga. Denna åsikt har bekräftats av domstolen i dess dom av den 14 september 1994 (Hytasa) [1] i vilken den otvetydigt accepterade att stöd som beviljats på grundval av ett ad hoc-beslut kan anses som regionalt stöd förenligt med artikel 92.3a om det faktiskt bidrar till den långsiktiga utvecklingen av regionen utan att ogynnsamt påverka det gemensamma intresset och konkurrensförhållandena inom gemenskapen.

Som framgår av avsnitten III och V visar den information som kommissionen erhöll under förfarandet enligt artikel 93.2 att det mottagande företaget verkar inom en sektor som har problem med överkapacitet på gemenskapsnivå. I betraktande av att stödet för investering i ett nytt företag beviljades ett bolag som tog i bruk en ny årlig produktionskapacitet om 5 000 ton bidrar stödet till att överkapaciteten på marknaden ytterligare förvärras. Slutsatsen måste följaktligen bli att villkoren för undantag enligt artikel 92.3a inte är uppfyllda.

Vad gäller undantaget enligt artikel 92.3b är det uppenbart att stödet inte var avsett att främja genomförandet av ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse eller att avhjälpa en allvarlig störning i den spanska ekonomin.

Vad slutligen gäller undantaget enligt artikel 92.3c för stödåtgärder som skall underlätta utvecklingen av viss näringsverksamhet eller vissa ekonomiska områden kan stöd anses förenligt om det inte ogynnsamt påverkar villkoren för handelsutbytet i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Som redan påpekats i samband med undantaget enligt artikel 92.3a bidrar stödet till en ytterligare förvärring av en överkapacitetssituation på gemenskapsnivå inom den sektor där företaget är verksamt. Slutsatsen måste därför bli att stödet i fråga påverkar villkoren för handelsutbytet i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Följaktligen kan stödet inte motiveras med hänvisning till artikel 92.3c.

[1] Sammanförda mål: C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen (1994) ECR I-4103.

Stödåtgärderna i fråga uppfyller inte kraven för något av de undantag som fastställs i Romfördraget. Kommissionen drar därför slutsatsen att stödet är oförenligt med den gemensamma marknaden.

VII

De särskilda stöd som beviljats PYRSA och som beskrivs i avsnitt II är olagliga eftersom de beviljades i strid med artikel 93.3 som fordrar att planerade stödåtgärder skall anmälas till kommissionen.

Eftersom stöden är olagliga och oförenliga med den gemensamma marknaden, måste de återbetalas. Vidare måste deras ekonomiska konsekvenser upphävas för att återställa status quo. I enlighet därmed måste det totala stödbelopp som utbetalats ökas med ränta beräknad från den dag då stödet betalades ut. Återbetalning måste ske i enlighet med förfaranden och bestämmelser i spansk lag, särskilt bestämmelserna om dröjsmålsränta på belopp som skall betalas till staten. Denna ränta skall beräknas från den dag då stödet betalades ut till den dag då det faktiskt återbetalas. (Brev från kommissionen till medlemsstaterna SG(91) D/4571 av den 4 mars 1991.)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De stödåtgärder som framgår av uppställningen nedan och som Spanien beviljat bolaget Piezas y Rodajes SA (PYRSA) är olagliga eftersom de beviljades i strid med artikel 93.3 i Romfördraget. De är vidare oförenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 92 i fördraget.

1. Ett amorteringsfritt tillskott om 182 miljoner pesetas (beviljat av den autonoma regionen Aragonien).

2. En garanti för ett lån om 490 miljoner pesetas under elva år. Denna garanti motsvarar ett stöd om 3 procent per år av nämnda lån (beviljat av den autonoma regionen Aragonien).

3. Ett räntebidrag om sju procentenheter under fem år upp till ett maximibelopp om 150 miljoner pesetas för ovanstående lån på 490 miljoner pesetas (beviljat av provinsstyrelsen i Teruel).

4. En gåva i form av mark värderad till 2,3 miljoner pesetas (skänkt av Monreal del Campos kommun).

Artikel 2

Spanien skall genast upphöra med det stöd det för närvarande beviljar Piezas y Rodajes SA (PYRSA) genom att tillämpa normala marknadsvillkor på garantipremien för lånet om 490 miljoner pesetas och upphöra med alla utbetalningar av räntebidraget för detta lån.

Artikel 3

De stöd som beviljats i form av

1. det amorteringsfria tillskottet om 182 miljoner pesetas,
2. ett belopp motsvarande en årlig bonus om 3 procent förknippad med den statliga garantin för lånet om 490 miljoner pesetas, räknat från april 1990 till den dag då den stödåtgärd som anges i artikel 2 upphör,
3. det belopp som redan betalats ut av de 150 miljoner pesetas som motsvarar räntebidraget på sju procentenheter på ovanstående lån,
4. gåvan i form av mark värderad till 2,3 miljoner pesetas

skall återvinnas i enlighet med förfaranden och bestämmelser i spansk lag, särskilt betämmelserna om dröjsmålsränta på belopp som skall betalas till staten. Denna ränta skall beräknas från den dag när stödet betalades ut till den dag då det faktiskt återbetalas.

Artikel 4

Den spanska regeringen skall underrätta kommissionen inom två månader efter dagen för delgivning av detta beslut om de åtgärder som vidtagits för att efterkomma beslutet.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till kungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den 14 mars 1995.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 oktober 1995

om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia

(95/439/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 715/90 av den 5 mars 1990 om de bestämmelser som gäller för jordbruksprodukter och vissa varor som har sitt ursprung i AVS-staterna eller i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2484/94 [2], särskilt artikel 27 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1636/95 av den 5 juli 1995 om en tillfällig anpassning av de särskilda importbestämmelser för nötköttssektorn som föreskrivs i förordning (EEG) nr 715/90 med avseende på genomförandet av jordbruksavtalet som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan [3], och

med beaktande av följande:

I artikel 1 i förordning (EG) nr 1636/95 föreskrivs möjligheten att utfärda importlicenser för produkter inom nötköttssektorn. Dessa importer bör genomföras inom de kvantitetsgränser som föreskrivs för vart och ett av dessa exporterande tredje länder.

De licensansökningar som lämnats in från den och med den 1 oktober till och med den 10 oktober 1995, uttryckta i ton benfritt kött, i enlighet med förordning (EG) nr 1636/95, överstiger för produkter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland och Namibia inte de tillgängliga kvantiteterna för dessa länder. Det är därför möjligt att utfärda importlicenser för de ansökta kvantiteterna från dessa länder.

I kommissionens förordning (EG) nr 2449/95 av den 19 oktober 1995 som för 1995 fastställer importfördelningen av nötkött med ursprung i AVS-staterna i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 715/90 [4], föreskrivs en överlåtelse till förmån för Zimbabwe på 1 642 ton av den kvot som tilldelats Kenya, Swaziland och Namibia. På grundval av denna överlåtelse samt för de licensansökningar som lämnats in i oktober bör de kvantiteter för vilka licensansökningar kan göras från och med den 1 november 1995 fastställas inom ramarna för den totala kvantiteten på 52 100 ton.

Det är lämpligt att påminna om att detta beslut inte inverkar på tillämpningen av rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälsoproblem och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, får, getter och svin samt av färskt kött eller färska köttvaror [5], senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande medlemsstater skall den 21 oktober 1995 utfärda importlicenser för produkter från nötköttssektorn, uttryckta i urbenat kött, med ursprung i vissa AVS-stater, för nedanstående kvantiteter och ursprungsländer:

Tyskland:

— 980,000 ton med ursprung i Botswana,
— 630,000 ton med ursprung i Namibia;

Frankrike:

— 148,732 ton med ursprung i Botswana,
— 15,000 ton med ursprung i Swaziland,
— 60,000 ton med ursprung i Namibia;

Grekland:

— 1,227 ton med ursprung i Madagaskar;

Italien:

— 120,000 ton med ursprung i Madagaskar;

Nederländerna:

— 79,193 ton med ursprung i Madagaskar;

Förenade kungariket:

— 657,000 ton med ursprung i Botswana,
— 220,000 ton med ursprung i Swaziland,
— 400,000 ton med ursprung i Namibia.

(1) EGT nr L 84, 30.3.1990, s. 85.
(2) EGT nr L 265, 15.10.1994, s. 3.
(3) EGT nr L 155, 6.7.1995, s. 25.
(4) EGT nr L 252, 20.10.1995, s. 1.
(5) EGT nr L 302, 31.12.1972, s. 28.

Artikel 2

Licensansökningar kan, i enlighet med artikel 3.3 i förordning (EG) nr 1636/95, inges under loppet av de tio första dagarna i november för följande kvantiteter urbenat kött:

— Botswana:	6 090,652 ton,
— Kenya:	0,000 ton,
— Madagaskar:	3 983,885 ton,
— Swaziland:	1 758,500 ton,
— Namibia:	1 681,300 ton,
— Zimbabwe:	1 642,000 ton.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen